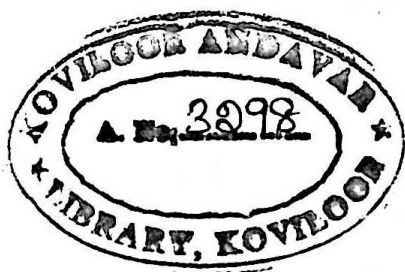

நூல்

வால்மீகிராமாயணாபிராமம்
ஞானராமாயணக் தீபவும்

ACC. NO.
3298

KARTHIKA

பாதேவி துணை.

வால்மீகிராமாயணப் பாட்டும் ஞானராமாயணக் கப்பலும்.

பாயிரம்.

1-வது மெட்டு.

- 1 தவமுனிவர் வால்மீகி தானுரைத்த சத்தகதையின்
சாராம்சத்தைச் சற்றே நானுமுரைக்க
- 2 ஆணைமுகவருக்கும் ஆறுமுகவேலவர்க்கும்
அருந்தவமுனிவர்க்கும் அடிபணிந்தேன்
- 3 அச்சுதனார் ஆதியிலே அவதாரமான கதை
அன்புடனே நானுரைக்க ஆசை யடைந்தேன்
- 4 ஸ்ரீராமர் சத்தகதையைத் தெரிந்துமே நானுரைக்க
சிந்தையி னுள்ளே உரைவாய் சரஸ்வதியே.

தேவர்கள் விஷ்ணுவைச் சரணடைதல்.

- 5 ஆதியிலே ஆலிலைமேல் அமர்ந்து திருப்பாற்கடலில்
அச்சுதரும் ஓய்யாரமாய் நித்திரை செய்ய
- 6 தசமுகன் இம்சையினால் தேவர்களுஞ் சதுர்முகரும்
சுவாமியின் திருவடியிற் போற்றி செய்தார்
- 7 வானவர்கள் முறையிடவே வைகுண்ட வாழ்பதையும்
மந்தஹாஸமாகவொரு வாக்கியஞ்சொல்வர்
- 8 தேவர்களின் ஹிம்ஸைநீங்க தசமுகனை சம்ஹரிக்க
ஸ்ரீராம நாமத்துடன் அவதாரஞ் செய்வோம்
- 9 அவதரிப்போம் பூமியிலே நாலுருபமாய்ப் பிரிந்து
அன்புடைய தசரத மகராஜர்க்கு
- 10 வைகுண்டவாஸிசொன்ன வார்த்தைகேட்டுத் தேவர்களும்
வாஸவரும் பிரமாவும் மனமகிழ்ந்தார்

- 11 சிந்தையிலிலை எங்களுக்குச் சுவாமிதயவினாலே
தெண்டனிட்டுத் தேவர் தங்க ளிடத்தில்சென்றார்.

தசரதர் அரசாட்சி.

- 12 அயோத்தியாபுரி தனிலே அன்புடனே தசரதர்
அறுபதினாயிர வருஷம் ஆண்டு மிருந்தார்
- 13 மைந்தர்களு மில்லாதே மகராஜா தசரதர்
மனஸ்தாபத்தோ டொருநாள் கொலுவிருந்தார்
- 14 மனக்கலக்க மறிந்த மந்திரி சுமந்திரரும்
மகராஜர்தனைப்பார்த்தோர் வாக்கியஞ்சொல்வர்
- 15 ராஜாவே உங்கள்சகா உரோமபாதராஜாவும்
ராஜ்யங்கள் ஆண்டிருக்கும் நாள் தன்னிலே
- 16 தர்மந்தவறியொரு காலத்தில் நடந்ததினால்
தருமதேவதையுங்கண்டு சகிக்காமலே
- 17 வருஷங்களில்லாதே மாநகரத்தார்தவிக்க
மனஸ்தாபத்தையடைந்தார் உரோமபாதரும்
- 18 ரிச்யசிருங்கமுனிவரை நயத்துடனேயழைத்து
சாந்தைஎன்றகன்னிகையை தாரையும்வார்த்தார்
- 19 கலைக்கோட்டிமாமுனியின் காலடியும்பட்டவுடன்
கனமழைவருவிக்க தேசங்குளிர
- 20 உரோமபாதராஜாவின் உலகஞ்செழிப்படைந்து
சாந்தையுடன் மகரிஷியும் வலித்திருக்கார்
- 21 நேசமுடன் கலைக்கோட்டி மகரிஷியைத்தானழைத்து
சரயுதிரந்தன்னில் யாக சாலையுங் கட்டி
- 22 புகழுடைய அச்வமேதம் பரிபூர்ணமாகச்செய்தால்
புத்திராள் உண்டாவார் என்று சுமந்திரர் சொன்னார்.

யாக ஆரம்பம்.

- 23 அருந்தவமுனிவரை அந்தக்ஷணமேயழைத்து
அச்வமேதஞ்செய்யப் பிரயத்தனஞ் செய்தார்

- 24 அந்தணரும்வசிஷ்டரும் ரிச்யசிருங்கமாரிஷியும்
அக்கினியுந்தான்வளர்த்து ஆகுதிபண்ணி
- 25 அச்வமேதம்தான்முடித்து அன்புடனேராஜாவும்
அந்தணர்கள்முனிவர்க்கும் தானங்கள்செய்தார்
- 26 புத்திரகாமஇஷ்டிசெய்ய ரிச்யசிருங்கர்சொல்லலுமே
பிரியமுடன்நெய்யினாலே ஓமங்கள் செய்தார்
- 27 செம்பொன்மணிக்கிண்ணந்தனில் பாயஸமுங்கொணர்ந்து
சீக்கிரமாய்பகவானுங் கையில்லகொடுத்தார்
- 28 மங்களமாம்பாயஸத்தை வாங்கித்தசரதரும்
மங்கைமார்மூவர்க்கும் வகுத்துக்கொடுத்தார்.

சுவாமி நான்குருபமாய் அவதாரஞ்செய்தது.

- 29 மங்கைமார்மூவர்களும் பாயஸந்தான்புசிக்க
வைகுண்டவாழ்பதியும் வந்துஜனித்தார்
- 30 வந்துஜனித்தவுடன் மசக்கையும்உண்டாகி
வளையுங்காப்புமிட்டார்கள் வைபோகமாக
- 31 தேவாரிஷிகளுடன் வசிஷ்டமுனியுங்கூடி
தசரதர்மனமகிழ சீமந்தஞ்செய்தார்
- 32 மனஸ்தாபந்தீரவென்று வந்துமந்தஅயோத்தியில்
மானிட அவதாரமாகவே எண்ணி
- 33 கௌஸலைசுமித்திரை கைகேசியின்வயிற்றில்
காகுஸ்த வம்சங்கள் விளங்க வென்றே
- 34 ராவணஸம்ஹாரம்பண்ண நாலுருபமாய்ப்பிரிந்து
சுவாமி ராமராக அவதாரமாகினார்
- 35 புகழுடையதசரதர் புண்யபலன் கைகூடி
பூர்ணவ தாரமானார் புருஷோத்த மரப்போ
- 36 சப்தரிஷிதேவர்களும் புஷ்பவருஷஞ்சொரிய
தங்கமான அயோத்தியிலே (சுவாமி) வந்து பிறந்தார்
- 37 பூசம் புனர்பூசம் ஆயில்யம் மகத்துடன்
அபிராமர் நால்வரும் அவதரித்தார்

- 38 ஈவாமிநால்வரும் பிறக்கச் சந்தேரஷப்பட்டுராஜா
சர்க்கரையுங்கற்கண்டிமாய் வாரிக்கொடுத்தார்,

தசரதர் விதை தானஞ்செய்தல்.

2.வது மெட்டு.

(முனைப்பாட்டு மெட்டிலும் பாடலாம்.)

- 39 பொன்னுரைத்துநாவிலிட்டாள் ஸ்ரீராமருக்கு [இட்டாள்
சொர்ணச்சங்கில் எண்ணெய்கொண்டு செவ்வெண்ணெய்
- 40 அன்புடனே தசரத ராஜ ரெழுந்து
அழகான சரயுவில் ஸ்நானமும் பண்ணி
- 41 அமிழ்ந்துமே நீராடி மகாராஜாவும்
ஆடையுடன் ஆபரணந் தானுமணிந்தார்
- 42 அந்தணர்கள் வெகுபேர்க்கு ராஜாவும்ப்போ
ஆயிரம் யானையும் குதிரைகளும்
- 43 முத்துடனே வஜ்ஜிரமும் மாணிக்கமும்
விரையுடன் வெள்ளிதங்கந் தானமுஞ் செய்தார்
- 44 தட்டிடனே களிப்பாக்கும் வெற்றிலையும்
சாதிக்காய் ஏலங் கிராம்புடனே
- 45 நித்தியம் ஒருகுடம் பால்கறக்கும்
இலக்கமற்ற பசுக்களைக் கன்றுகளுடன்
- 46 மட்டில்லா அனேகவகை தானதர்மங்கள்
வாரிவழங்கினின்றார் மகராஜாவும்
- 47 பாலகர் பிறந்தபின்பு பதினொன்றாநாள்
மாலேகுழலியர்க்கும் மைந்தர்களுக்கும்
- 48 சொர்ணமான கிண்ணியிலே எண்ணெய்எடுத்து
சிகைக்காய் சிறுபயற்றம் பொடியுங்கொண்டு
- 49 அங்கேயுள்ள மங்கையர்கள் அருக்ததிமார்
அபிராமர்க்குந் தாய்மர்க்கும் நீராட்டினார்
- 50 பத்துக்கோடி புணம்பெற்ற பீதாம்பரத்தால்
பச்சைவர்ணமேனியரை பாங்காய்த்துடைத்தாள்

- 51 நெற்றியில் திலகமிட்டாள் நீலவர்ணர்க்கு
கண்ணுக்கு அஞ்சனமும் இட்டாளழகாய்
- 52 அரைவடமும் கிண்கிணியும் அரைஞாணங்கட்டி
புலிநகமும் சரப்பனியும் பதக்கமும் போட்டாள்
- 53 தண்டை சிலம்பசைய தாளடியிலே
கையில் கணையாழியுடன் காப்பு மிசைத்தாள்
- 54 சின்னமணித்தொட்டில்கட்டி மஞ்சமும் போட்டு
பொன்னுந்தழுவணையும் போட்டாளழகாய்
- 55 தாசர திரால்வரையுந் தழுவி எடுத்து
தங்கமணித்தொட்டிலிலே வளரவேவிட்டாள்.

தாலாட்டு.

- 56 வைகுண்ட வாழ்பதியோ வாஸுதேவ மூர்த்தியரோ
வையமெல்லாங் காக்கும் மகராசர் கண்மணியோ
- 57 குலக்கொழுந்தோ குஞ்சரமோ கோவில் மணிவிளக்கோ
குதித்துவந்த குந்தளமோ கோவிந்தர் நீர்தாமோ
- 58 சமர்த்தரோ சர்க்குணரோ சர்வ வியாபகரோ
எங்கும் விளங்குமொரு இரத்தினமணிக் குண்டலமோ
- 59 தேவர் ரிஷிகள் சிந்தைகலி தீர்ப்பவரோ
பாவி இராவணனின் படைஜயிக்கும் பார்த்திபரோ
- 60 கௌஸலையாள் பாக்கியமோ கைகேயி கண்மணியோ
சுமித்திரை யாளுடைய செல்வப் பெருந்தகையோ
- 61 என்றன் மலதிதன்னை நீக்கவந்த இந்திரனே
(எங்கள்) சிந்தைமகிழ்வந்த ஸ்ரீராம சந்திரனே
- 62 ஆராரோ ஆராரோ ஆரமுதே ஆராரோ
பாரேழு மாளவந்த பாக்கியங்காள் கண்வளரீர்.

1-வது மேட்டு.

ஜெயமங்களம் நித்திய சுபமங்களம்
என்றமெட்டிலும் பாடலாம்.

- 63 மங்கையர்கள் எல்லாரும் பாடிவரவேல்ல
மங்களவாத்தியமும் முழங்கிவரவே

- 64 சகலமான ஜனங்களுக்கும் சந்தனம் பூசியே
கொம்பனைமார் எல்லாருக்கும் குங்குமமிட்டாள்
- 65 கடலைசிறுபயறும் தாம்பூலங்களுடனே
சகலஜனங்களுக்கும் அள்ளிக்கொடுத்தாள்
- 66 ஹாரத்திக்காப்பெடுத்தார் அபிராமர்நால்வருக்கும்
அன்புடனே தாய்மாருங் கண்டு மகிழ்ந்தாள்
- 67 ஸ்ரீராமர்நால்வருக்குந் தொட்டிவிடவே அதை
தசரதர்கண்டுகிசர் சந்தோஷமாய்
- 68 அறுபதாயிரவருஷம் அருந்தவம் பலித்ததென்று
அருமைமைந்தர்முகம்பார்த்து ஆனந்தங்கொண்டார்
- 69 தாசரதிலக்ஷுமணர் சத்துருக்கனர்பரதர்
தனித்தனியாய்ப்பாலருக்கு நாமந்தரித்தார்
- 70 மரகதம்போல்மேனியுடன் பாலகரும்லீலைசெய்ய
மாதாபிதாக்கள்கண்டு மனதுமகிழ்ந்தாள்
- 71 சாதகர்மம்நாமகர்மம் செளளம் உபநயனம்
சந்தோஷமாய்ச்செய்து மகராஜரும்
- 72 ஸகலவித்தையும்படித்து தனுஸுகற்கும் நானையிலே
தவமுனிவர் வேள்விசெய்யத் தானழைக்கவே
- 73 சத்தியதசரதரும் தானனுப்பவே நடந்து
தாடகையைஸம்ஹரித்த சர்க்குணராமா
- 74 ராமகோதண்டராமா ராமகலியாணராமா
ராமபட்டாபிராமா ராம ராகவா
- 75 மஹமுனிவர்யாகந்தன்னில் வருஷிக்க ரத்தமழை
மகாகூரர் ரகுராமர் கண்டவுடனே
- 76 வாள்யொன்றினாலே சுபாகுலை விழவடித்து
மார்சனைவார்கடலில் கொண்டுதள்ளியே
- 77 கவுசிகரும்ராகவரை கருணையினாலேபார்த்து
கலியாணமென்ற ஒருவாக்கியஞ்சொல்வார்
- 78 மிதுலையிலேவில்லுமுண்டு வெகுபாரமாயிருக்கும்
வில்லொடித்தவீரருக்கு கன்னிகை பென்றார்

அயோத்தியாகாண்டம்.

- 79 சங்கரனார்வில்லதனை சற்குணரும்பார்ப்போமென்று
தவமுனிவர்பின்னேயவர் தானடக்கவே
- 80 (முனிவர்) ஆதரவாலேநடந்து அம்புஜபாதத்தினாலே
அகலிகையின்சாபந் தீர்த்துஅபிராமரும்
- 81 ஜனகர்மனைபுகுந்து தனுசொடித்துஉச்சிதமாய்
தேவர்மலர்சொரிய வாத்தியங்கள்முழங்க
- 82 வசிஷ்டசுமந்திரருடன் மகராஜ தசரதரும்
மாதாக்கள் தம்பியரும் அனைவரும்வந்தாள்.

சீதா கல்யாணம்.

- 83 ஆனையேறிமாலேசூடி ஜானகியும்ஊஞ்சலாடி
ஞானமுள்ளஜனகர் கன்னிகாத்நானமுஞ்செய்ய
- 84 அபிராமர்திருக்கரத்தால் திருமங்கில்யந்தரித்து
ஆஜியத்தால் ஓமம்பண்ணி பொரியுமிட்டாள்
- 85 அம்மிமிதித்துக்கைபிடித்து அருந்ததியைக்கார்ட்டிவந்து
அழகுசீதையுடனேராமர் போஜனஞ்செய்து
- 86 மண்டலங்கள் தான்புகழ் மற்றுமுள்ள கன்னியரை
மன்னராமர்தம்பியர்க்குக் கலியாணஞ்செய்தாள்
- 87 ஜனகரிடம்விடைகேட்டு சீதையுடனே மசிழ்ந்து
திரும்பிஅயோத்திவர ஸ்ரீராமசந்திரர்
- 88 வழிமறித்தபரசராமர் மதமடக்கிவில்பறித்து
மங்கள அயோத்திவந்தார் தந்தையுடனே

அயோத்தியாகாண்டம்.

- 89 சீதையுடனேராமர் செல்வமுடன் வாழ்ந்திருக்க
ஸ்ரீபரதசத்துருக்கனர் அம்மானும்போனார்
- 90 மகராஜதசரதர் மந்திரிசுமந்திரருடன்
மைந்தனுக்கு முடிசூட்டிம் வாக்கியஞ்சொன்னார்
- 91 அருந்தவச யாகத்தினால் மைந்தர் விடாய் தீர்த்து
ஆசை தணிக்கவந்த ரகுராமர்க்கு
- 92 பூச்சக்கிரக்குடையும் பூரீணசந்திர வாழ்முகமும்
பூமுடியுங் காணானக் கிச்சையாமென்றார்

- 93 அப்படியே ஆகவென்று அனைவர்களும் சம்மதிக்க
அபிஷேகம் நானேக்கென்று ஆக்கினையிட்டார்.
- 94 ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராஜாக்களுந் தான்வரவே
அயோத்யாபுரி நகர்தன்னை அலங்கரித்தார்
- 95 ஸ்ரீராமர் அபிஷேகம் ஜகமெல்லாங் கொண்டாட
சீர்கேடி கூனியந்த வார்த்தையைக்கேட்டு
- 96 கடுகி நடந்துமவள் கைகேயி தன்மனையில்
காளவிஷம் போலேயவள் கண்ணில் விழித்தாள்
- 97 அறிவுகெட்டகைகேயி அனந்தலேன் உந்தனுக்கு
அபிராமருக்கு நானேக் கபிஷேகமென்றாள்
- 98 அபிராமரபிஷேகம் அமிர்த வருஷம்போல்
ஆருரைத்தார் எந்தனுட அனந்தலிலே
- 99 கனபிரியமாயந்தக் கைகேயிசுந்தரியும்
கழுத்து முத்துமாலேதன்னை வெகுமானஞ்செய்தாள்
- 100 முத்துமாலேகண்டவுடன் முகத்தில் பொறிபறக்க
மூடையானகூனியப்போ ஏதென்று சொல்வாள்
- 101 கௌஸல்யை மைந்தனுக்கு கைவசமானதுபூமி
காதலுடனே கொடுத்தார் ராஜாவுமிப்போ
- 102 பரதனும் நீயுமாய் பணிசெய்து கோசலைக்குப்
படிவாங்கிஉண்க வுனக்குப் பிராப்தமோடி
- 103 கடுமையுடன் கூனிசொல்ல கைகேயி மனங்கலங்கி
கவலையுடன் என்னசெய்வோ மென்று நினைத்தாள்
- 104 ஆதியில்நீ தேரும்விட அன்றுராஜன் உந்தனுக்கு
ஆதரவாய் தந்தவரம் இரண்டு தன்னிலே
- 105 அந்தவரங் கேளிப்போ அபிராமர் வனம்போக
அவனிபரதனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்ய [வள்
- 106 துஷ்டை சொன்னவார்த்தைகேட்டு சுகமென்றுஎண்ணிய
சுந்தரியுந்தன்னுடைய தூர்க்காலத்தாலே
- 107 அலறித் தலைவிரித்து ஆபரணந் தான்கழற்றி
அழுக்குத்துணியுடுத்தி அறையிற் சென்றாள்
- 108 ராஜாவுந்தன்னுடைய நாயகியைக் காணவென்றும்
நல்வசனஞ் சொல்வோமென்றும் நடந்துவந்தார்

- 109 அறையில்வந்து பார்த்தவுடன் அவனியிலே தான்விழுந்து
ஆபரணமில்லாத கோலத்தைக் கண்டார்
- 110 என்னகுறை வந்ததென்று ஏங்கித் தசரதரும்
எடுத்திணைத்து மேல் புழுதி தன்னைத் துடைத்து
- 111 எழுதவொண்ணாச் சுந்தரியே என்பராணநாயகியே
இந்தவிசனம் உனக்கு ஆராலே என்றார் [தால்
- 112 (இந்த) அரண்மனையிலுள்ளவர்கள் அபஜாரம் செய்திருந்
இந்தக்ஷணம் உன்கையிலே ஒப்பித்தருவேன்
- 113 உரைஎன்று சொல்லலுமே ஒங்காரப் பட்டிமவள்
உத்தண்டமாக வொரு உத்தாரஞ் சொல்வள்
- 114 ஆதியில்நான் தேரும்விட அன்றுநீ ரெந்தனுக்கு
ஆதரவாய்த் தந்தவரம் இரண்டதிலே
- 115 அந்தவரமிரண்டில் அபிராமர் வனம்போக
(என்) அருமை பரதனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யென்றான்.

2-வது மெட்டுப்போல்.

கோலு கோலன்னக் கோலே கோலன்னக்கோலே கோலு

ஸ்ரீராமருக்குச் செங்கோலக்கோலே

என்றமெட்டிலும் பாடலாம்.

- 116 என்றவார்த்தை கேட்கலுமே ஏங்கியேராஜா
இடிவந்து விழுந்தாப்போல் மூர்ச்சை அடைந்தார்
- 117 தெளிந்து தசரதரும் எழுந்திருந்து
பார்த்துக் கைகேசியைப் பாகாயுருகி
- 118 (என்) ஸ்ரீராமன் வனம்போகத் தீங்குசொல்லாதே
(உன்) சிறுவனுக்கு முடிசூட்டிரேன் தயவுசெய்யென்றான்
- 119 கைகேசியுந்தான் கேட்டு கண்கள்சிவக்க
காளவிஷம்தாராய் கூனிபானம் பண்ணுரேன்
- 120 (நீர்) சத்தியமாயிந்தவரம் தாராதேவிட்டால்
சுதிதியாய் என்ஜீவன்தன்னை விடுவேனென்றான்
- 121 அதுகேட்டு தசரதர் அலங்கோலமாய்
அபிராமாஎன்றுசொல்லி மூர்ச்சை அடைந்தார்

- 122 வைகுண்ட வாவியிந்தச் சேதியைக்கேட்டு
வந்த காரியம் ஜெயமென்று மனமகிழ்ந்தார்.

3 வது மேட்டு.

ஐயோரகுராமா வனம்போகத் தெய்வம் சம்மதிபாமா
என் தமெட்டிலும் பாடலாம்.

- 23 அருண் உதித்திடவே அனைவருங் காத்திருக்க
துரையாய் நடந்துவந்தார் சுமந்திரரப்போது
- 124 சடுதியாய் அந்தப்புரத் தன்னிலேவந்துநின்று
(ஐயா) முடிசூட ராமனுக்கு முகூர்த்தங் கிட்டவந்ததென்றார்
- 125 சேதிதனைக்கேட்டுத் தசரதருந் தானெழுந்து
மறையோரை நானழைத்து அவபலனைக் கண்டேனே
- 226 என் ரகுநாதனையுமிப்போ அழைத்திடவாய் என்றுசொல்ல
ராமன் அரண்மனைபோய் அடக்கமுடன் வாய்திறந்து
- 127 உங்களய்யர் அழைத்தார் அபிராமா வாருமென்க
அவசரமாயெழுந்து அரண்மனையை விட்டுவந்தார்
- 128 செம்பொன் மணித்தேரில் ஸ்ரீராமர் வீற்றிருக்க
துள்ளுமெருதுகட்டி சுமந்திரன் தேர் ஓட்டிவர
- 129 (ராமன்)பொன்னுமணி ஆபரணம் பளபளென்று சோதிவிட
எண்ணவொண்ணா வாத்தியங்கள் எங்குந் திமிதிமென்ன
- 130 அபிராமர்வீதிவர அயோத்தியுள்ளோர் தான்பார்த்து
கண்களினால் ஆனந்தங் கொண்டே மனமகிழ்ந்தாள்
- 131 சொர்ன மணிரதமும் சுந்தரனார் வாழ்முகமும்
மின்னலொளிபோல விளங்குமணிக் குண்டலமும்
- 132 தென்னங் கமுகதுபோல் சங்குவரிப் பூங்கழுத்தும்
வண்ண மணிஹாரம் வகைவகையாய் பூஷணமும்
- 133 கஞ்சமலர் முகத்தான் கௌஸலையான் புத்திரனை
மங்கையர்க ளெல்லாருங் கண்டேமன மகிழ்ந்தாள்
- 134 கனகமணித் தேரைவிட்டுக் காகுஸ்தர் கீழிறங்கி
கைகேமி தன்மனைக்குக் கடுகெனவே வந்து விட்டார்.

ஸ்ரீராமர் வனம்புகுதல்.

நீலாம்பரிராகம் தாலாட்டுமெட்டிலும் பாடலாம்.

- 135 ஐயரடிபணிந்து அன்னையரின் தாள் பணிந்து
என்னை வரவழைத்த சேதி ஏதென்றுரையுமென்றார்
- 136 என்னுடைய கண்மணியே என் விக்யான பூஷணமே
என்னய்யாவே ராகவரே அனைவருக்குந் தாரகமே
- 137 (என்) தாகந்தணித்தவரே சகலகுண ஸம்பன்னரே
(நீ) வனவாஸம் செய்யுமென்க வாய்வருமோ எந்தனுக்கு
- 138 (ராஜர்) கண்களிலே நீர்பெருகக் கவலையுடனே விழுந்தார்
கைகேயி தான்விழித்துக் கடுமையுடனே உரைப்பன்
- 139 (அட) ஆழ்மையுள்ள ராமா அபிராமா நான்சொல்வேன்
நீ உண்மையறிய உரைத்திடுவேன் ராகவரீன
- 140 தேவலோகத்தில் தசரதனார் யுத்தந்தனில்
(அஸுரன்) கல்வருஷத்தாலே கண்கலக்கம் வந்ததப்போ
- 141 கைகொடுத்துத் தேர்திருப்பி களைதீர்த்தேன் ராஜருக்கு
(அதை) மனதில்வைத்துக் கொண்டாடி வரமிரண்டு தான்
- 142 உன் தம்பிபரதன் தரணிமுடி சூடவொன்றும் [கொடுத்தார்
நீ தங்காமல் கர்னகத்தில் தானடக்க வொன்றையுமாய்
- 143 இந்த இருவரமுங்கேட்டேன் இராஜாவை நானுமிப்போ
தந்தார்வரமென்க்கு நீ தங்காதே போகவென்றான்
- 144 கெதிகலங்கச் சொல்லலுமே கீர்த்தியுள்ள ராகவரும்
அதிதுரையாய் எழுந்தார் அப்படியே செய்வோமென்று
- 145 தன்மாதா அரண்மனைக்கு மத்தகஜம் போல்நடந்து
தாயார் அடிமலரைத் தாசரதி தான்பணிந்தார்
- 146 அடிபணிந்த பாலகரை ஆசையுடனே தழுவி
அவனிமுடி சூடவென்று ஆசீர்வாதம் பண்ணினான்
- 147 (அம்மா) தம்பி பரதன் தரணிமுடி சூடுகிறான்
என்னை ஆரண்யம்போக அனுப்பினார் எங்களய்யர்
- 148 அபிராமர் சொல்லலுமே அலமலந்து கோசலையும்
(இது) காலகெதியோவென்று கவலையுடனே விழுந்தான்
- 149 அன்னையரைத் தானெடுத்து ஆறுதல்கள் சொல்லலுமே
மூர்ச்சைதெளிந்து முகில்குழலான் கண்விழித்து

- 150 நானுமுன்னுடன் வருவேன்: நற்பொருளே ராகவனே
உன்னைவிட்டு இங்கேஇரேன் பலராம வீரியனே
- 151 (அம்மா) ராஜா இருக்கையிலே என் பின் வருவீரோ
என் அப்யருட சொற்படிக்கே ஈரேழுஞ் சென்றபின்னே
- 152 மீண்டும் மிடம்வருவேன் முதற்பொருளே மாதாவே
அன்னையரைத்தேற்றி அடிபணிந்தார் ராகவரும்
- 153 திக்கிலுள்ள தேவர்களை ஸ்ரீஹரியை ஈஸ்வரனே
மனதிலே போற்றியம்மை வருந்தி வரங்கேட்டாள்
- 154 (என்) மஞ்சள் ராகவரை மங்காமல் காருமென்று
அஞ்சிமனங்கனிந்து ஆசீர்வாதம் பண்ணினாள்
- 155 தாயார் அடிபணிந்து தன் மனைக்கு வந்துவிட்டார்
ஜனகர் மகளாரே என் தேவியரே நீ கேளாய்
- 156 அபிஷேகஞ்சூடி அயோத்திரகர் ஆள விருந்தேன்
மாதா அந்தகைகையிப்போ வசமாக்கி ராஜாவை
- 157 அருமையுள்ள மைந்தர் அயோத்தி நகராள வென்றும்
நான் வனவாசஞ் சென்றுவர வரங்கேட்டாள் கண்டாயா
- 158 ஏகநான் காடுதனில் ஈரேழுஞ் சென்றுவரேன்
ஜானகியே ந்யுமிரு (நம்ம) தாயார் அருகினிலே
- 159 இருபொழுதுங் கோசலைக்கு ஏவற்பணிகள் செய்தால்
இகபா மிரண்டினுக்கும் ஈடேரும் மார்க்கமென்றார்
- 160 காட்டாளை கரடிபுலி கானகத்தில் ரொம்பவுண்டு
கூட்டமாய் ராகுதர்கள் கொடுமைகளும் ரொம்பவுண்டு
- 161 வஞ்சனையாம் ராகுதர்கள் வனத்திலே ரொம்பவுண்டு
வாலையான ஜானகிநீ வரப்போகாதென்று சொன்னார்
- 162 அபிராமர்சொல்ல அணியழகி ஜானகியும்
நானும்வருவேன் நற்பொருளே ராகவரே
- 163 பூனும்நல்ல பூஷணமும் பொன்னுடையுந்தனமும்
காணநல்ல பத்துவும் கனபிரியத் தோழியரும்
- 164 ஏற்குமிவை எல்லாம் எனக்கொன்றுந் தேவையில்லை
(உம்ம) தீர்க்கமலரடியின் சேர்வைஎனக்குண்டானால்
- 165 என் பாக்கிய மதுவேஎன்று உம்மபாதம் பணிந்திருப்பேன்
என்னைக்கார்க்கும் திறமையுண்டு என்றேயடி பணிந்தாள்

- 166 இளங்கொடியான் சீதைசொல்ல லக்ஷுமணரைப்பார்த்து
மன்னரந்த ராஜரையும் மாதா இருவரையும்
- 167 ஆதரவாய்ப்போற்றிச்செய்து அருகிலிருந்தம்பியென்றார்
தம்பிஎன்றுசொல்ல சகிக்காராம் லக்ஷுமணர்
அண்ணளே உம்மைவிட்டு அரைநாழி தங்கிஇரேன்.
- 168 காட்டிலே உங்களுக்கு காய்கிழங்கு கொண்டுவந்து
நேசமுடன் காத்திருப்பேன் நித்திரையுஞ் செய்யாதே
- 169 "தாஸனாய் உங்கள் தலைவாசல் காத்திடுவேன்
(என்று) லக்ஷுமணர்சொல்ல ரகுராமர் சம்மதமாய்
- 170 ஆடையுடன் ஆபரணம் ஆனை குதிரைகளும்
அந்தணர்கள் எல்லவர்க்கும் அபிராமர் தான் கொடுத்தார்
- 171 கோடிபசுதான்ம் கொடுத்தார்ந்த பிராமணர்க்கு
வினைநிலமும் வீடுகளும் வேதியர்க்குத் தான் கொடுத்தார்
- 172 ஏற்றபொருளெல்லாம் ஏழைகட்டுத் தான் கொடுத்தார்
சீதையோடு தம்பிவர திரும்பிவந்தார் தந்தையிடம்
- 173 ஆரண்யம் போகஜய்யா அனுப்பிவிடை தாருமென்றார்
ஆரண்யம் என்கலுமே அதிக சந்தோஷமுடன்
- 174 மாதா அந்தக்கைகேயி மரவுரியைத் தான்கொடுக்க
சந்துந்தாழாமல் வாங்கித் தரித்தார் இருவருமாய்
- 175 இருபேருந் தானுடுக்க இளங்கொடியான் ஜானகியும்
மன்னரகு ராமாநான் மரையுடுக்கவல்லவளோ
- 176 (சீதை) அஞ்சி உரைக்கலுமே அபிராமர் போத்திவிட்டார்
ஜானகியுந்தான் உடுக்கத் தாய்மாரெல்லாம் வருந்த
- 177 வசிஷ்டமகாரிஷியும் மந்திரிசீமந்திரரும்
(அடி) ஜானகிக்கு இந்தவரம் உண்டோடி சாகாவி
- 178 ஆச்சரியமான வரங்கேட்ட மாபாவி
வழிவழியாய் உங்கள் வம்சம் மாதாவின் தூர்க்குணந்தான்
- 179 புரோகிதர் சொல்லி வெறுத்திடவே ராஜாவும்
கைகையுட தூர்க்குணத்தைக் கண்டிமனம் வெறுத்து
- 180 சுமந்திரரைப்பார்த்துத் தேர் கொண்டு வாருமென்று
ஆடையுடன் ஆபரணம் அருமையுள்ள மைதலிக்கு

- 181 செம்பொன்மணிப் பட்டாடை தேரின்மேல் ஏற்றுமென்றார்
(சீதை) மரவுரியைத் தரண்களைந்து மாதளம்பூப்பட்டுடுத்தி
- 182 மாதாபிதாவை வணங்கவே மூவருமாய்
மதியுரைத்து மைதலிக்கு மாமிவிடை கொடுத்தாள்
- 183 தேரேரி மூவருமாய் சாரதியை ஒட்டுமென்க
காடுதனை நோக்கிக் கடுகிவிட்டார் மந்திரியும்

எக்காலக் கண்ணிமெட்டி லும் சொல்லலாம்.

- 184 பட்டணத்தின் வீதியிலே பார்த்திருந்த மாஜனங்கள்
பாலவிருத்தாள் கூடி பதைபதைத்துத் தானமுதாள்
- 185 ராமரில்லாநாட்டில் நாங்கனிரோம் என்று சொல்லி
ஸ்ரீராமரோடு சேர வழிநடந்தாள்
- 186 மாதா கௌசலையும் மைந்தர் விடாய் தாளாமல்
மகாராஜரோடு வருந்தியே ஒடிவந்தாள்
- 187 மாதாபிதா வருந்தக் கண்டிமந்த ராகவரும்
சுமந்திரர்க்குச் சொல்லி துரிதமாய் ஒட்டு மென்றார்
- 188 நேசமுடன் ஜனங்கள் நெருங்கியே வந்துவிட்டாள்
(ராமர்) தேரைவிட்டுக் கீழிறங்கி தமஸா நதியருகில்
- 189 அயோத்தி ஜனங்களுடன் அன்றிரவு தங்கிவிட்டு
நெருங்கிவந்த அந்தணர்கள் நித்திரையுஞ் செய்தபின்பு
- 190 துளசிமணவாளன் சுமந்திரனைக் கிட்டழைத்து
சுழலவிட்டுத் தேரைதென் திசையில் ஒட்டுமென்றார்
- 191 நொடிப்பொழுதிற்குள்ளே குதிரைதன்னை ஒட்டிவந்தார்
நேசமுடனே ஜனங்கள் நித்திரையுந் தான் தெளிந்து
- 192 ரகுநாதன் இல்லாது எல்லவருஞ் சோகமண்டி
திரும்பியும் பட்டணத்தில் சென்று மனங்கரைந்தாள்
- 193 தேர்த்தூனிதான் மறைய தசரதனார் தேவியுடன்
கருகிமனமெரிந்து கடுஞ்சோகந் தானடைந்து
- 194 கௌசலையாள் ஆறுதலால் கைகையை மிகவெறுத்து
கோசலையின் அந்தப்புரந்தனிலே வந்திருந்து
- 195 மாதரசே ந்யெனக்குமாலையிட்ட நாள்முதலாய்
மனங்குளிர் உத்தனுடன் வார்தைநான் சொன்னதில்லை

- 196 காமமென்னுங்கைகேயி குரோதக்கடல் விழுந்தேன்
(அவள்) கைமேலனித்த பலன் காலனென்னைச் சூழ்ந்த
[தென்றார்.]

குகப்பெருமான் ஸ்ரீராமரை வேண்டேதல்.

4-வது மெட்டு.

அகவல் மெட்டிலும் பாடலாம்.

- 197 கோஸலதேசங் கடந்தேரகுராமர்
கொந்தளிக்கும் கங்கைக்கரையிலே வந்துவிட்டார்
- 198 குகனோடிக்கிட்டவந்து கும்பிட்டடிபணிந்து
தாசரதிஉம்மைச் சரணமென்று நாணடைந்தேன்
- 199 (என்) நாட்டிலிருந்து என்னை ஆளவேணும் ஆண்டவனே
என்றகரை அபிஷேகஞ் சூர்மெங்கள் நாயகனே
- 200 அடியினுக்காயிரஞ்சேனை உண்டு அபிராமா
காடிங்கரையுமுண்டு கனவேட்டை நாயுமுண்டு
- 201 இங்கேஇருமையா என்னுடைய பாவம்போம்
எப்போதுங்கூடிருப்பேன் இமைப்போழுதும்நான்பிரியேன்
- 202 வேட்டையிருகமுண்டு வேணபுள்ளி மான்களுண்டு
தெளிந்தநல்ல ஆடையுண்டிசேர்ந்தமலைப்பாறையுண்டு
- 203 சந்தனமாங்களுண்டு கந்தம்புனுகுமுண்டு
தென்னேபனையுமுண்டு தேன்களும் ரொம்பவுண்டு
- 204 ஆடும்மயிலுண்டு ஆடுமுண்டு பசவுமுண்டு
தினையுண்டு சோளமுண்டு செந்நெல் அரிசியுண்டு
- 205 அழகானவீடுமுண்டு அதனருகே தோப்புமுண்டு
(என்)தந்தையே உங்களுக்குத் தாஸனாய் நானிருப்பேன்
- 206 (என்)சந்தரிநாயகியும் சீதை அருகிருப்பாள்
உங்கள் நல்வரவினாலே ஸ்ரீராகவா நான் மகிழ்ந்தேன்
- 207 தினைமாவுங்காய்கிழங்கும் சேர்ந்துபுஜித்திடலாம்
கொம்புச்சிறுதேனைக் குடத்தோடு குடித்திடலாம்
- 208 வந்தமறையோர்க்கும் இட்டுப்புஜித்திடலாம்
(உம்ம) செல்வச்சலுகையினால் ஸ்ரீராமாநான்பிழைப்பேன்

- 209 நீரிங்கே இருந்துள்ளை ஈடேற்றவேணுமென்றான்
குசன்வேண்டி நிற்கலுமே கோதண்டபாணிசொல்வர்
- 210 வருஷங்கல்லாய் விழுந்தால் மரங்களது என்னசெய்யும்
வரும்விதி வந்ததென்றால் மானிடவர் என்னசெய்வார்
- 211 நாமிகரமெல்லாம்(என்) நல்லதம்பி ஆளுநிறுன்
(நான்) காடுமலைவழிப்பேன் கைகைவரத்தாலே
- 212 மரவுரியை நான் தரித்து மாதவங்கள் செய்யவந்தேன்
உன்காட்டில் ராஜாவாய் நானிருக்க நீதியில்லை
- 213 (உன்) பக்திபெரிதாலே பகஷமெனக்குண்டாச்சு [னோம்
(என்) அந்தரங்கத்தம்பியும்நீ (உன்னோ) டைந்துபேர்நாமா
- 214 உகந்துசொல்லி குகனுடனே ஓடும்விடவேணுமென்று
காகுஸ்தர் சீதையுடன் கங்கைக்கரையடைந்தார்
- 215 துய்யகுழல்சடைதரித்து சுமந்திரர்க்கு விடையளித்து
அய்யருக்கும் அன்னையர்க்கும்வந்தனங்கள் சொல்லுமென்
- 216 கங்கைநதிகண்டு கிளிமொழியாள் கைகுவித்து [ரார்
திவ்யகங்காநதியை சீதையரும் பூஜைசெய்து
- 217 வணங்கியே கங்கைதனைமைதலியும் வேண்டிநின்று
ஜானகியும் ராமருடன் ஓடத்தில் ஏறிநின்றாள்
- 218 அசங்கிவிடவேஓடம் அரிராமர்கைபிடித்துநின்றாள்
இளங்கொடியாள் ஜானகியும் ஓடமேறியறியாளே
- 219 ஓடங்குலங்காது ஓட்டிமென்றார் குகனுடனே
கோத்தனிக்குங் கங்கைதனை குகனாலே தான்கடந்து
- 220 கோவிந்தர் கீழிறங்க குகப்பெருமான் ஏதுசொல்வர்
பதினாலாமாண்டில் உம்மதிருமுகத்தைக்காணட்டால்
- 221 பாய்த்திவேன் கங்கைதனில் என்றார் பரவசமாய்
அப்படியே ஆகவென்று ஸ்ரீராமர்வழிநடந்தார்
- 222 காடும்மலையும் கடுகியே தான்கடந்து
பாரத்வாஜர் ஆசிரமம்வந்தார் பரிவுடனே.

4-வது மெட்டு.

சுவலாலே என்ற மெட்டிலும் பாடலாம்.

- 223 அன்புடனேகொண்டாடி பாரத்வாஜரும்
அதிதியாகப் பூஜைசெய்தார் அபிராமருக்கு
- 224 ஸ்ரீராமா உம்முடைய தரிசனத்தினால்
(நான்)செய்ததவம் சித்தித்தது என்று துதித்தார்
- 225 மனமகிழ்ந்து ராகவரும் ரிஷியைப்பணிந்து (நான்)
வாஸம்பண்ண யோக்கியமான இடமுமேதென்றார்
- 226 வாஸுதேவா உமக்கொரு இடந்தானேவாஸம்
மனுஷபாவனைக்கு ஒரு இடஞ்சொல்கிறேன்
- 227 தேவர்முனிவர் போற்றும் சித்ரகூடத்தில்
சீதையுடன் வாஸம்பண்ணும் ஸ்ரீராமச்சந்திரா
- 228 அப்படியே செய்வேனென்று அபிராமரும்
அந்தக்ஷணமே நடந்தார் சித்ரகூடத்தில்
- 229 அழகானசித்ரகூடம் தன்னையடைந்து
அபிராமர் சீதையுடன் கண்டிமகிழ்ந்தார்
- 230 அன்புடைய லக்ஷுமணன் ஆசிரமங்கட்டி
ஆகாரநித்தரவிட்டு சிச்ருஷை செய்தார்
- 231 ஸ்ரீராமரும் ஜானகியுந் தம்பியுடனே
சேர்ந்திருந்தாள் மூவருமாய் சித்ரகூடத்தில்
- 232 சுகத்துடன் இங்கிருக்க ரகுபதியும்
சுமந்திரன் தேரைக்கொண்டு திரும்பிச்சென்றான்.

தசரதர் மரணமும் பரதர் பிரலாபமும்.

- 233 புகழுடைய தசரதர் கௌஸையுடன்(தன்)
பூர்வசாபந்தனைச் சொல்லிப்புலம்பிசின்றார்
- 234 அந்தகாள் பிள்ளைவந்து தீர்த்தமெடுக்க
நானறியாது யானையென்று அம்பாலே எய்தேன்
- 235 என்னைப்போல புத்திரசோகம் அனுபவிப்பா (யென்று)
இட்டாரே மஹாரிஷியும் சாபத்தையப்போ

- 236 அந்தகாள் சாபத்தாலிந்த அந்தியகாலத்தில்
அபிராமனை வனத்தில்கிட்டு வாட்டமுடைந்தேன்
- 237 சோகத்துடனே புலம்ப ராஜாவுமப்போ
சுமந்திரரும் அந்தவேளை திரும்பிவந்தார்
- 238 ஸ்ரீராமர் வனம்போனார் சீதையுடனே (உம்ம)
திருவடிக்குச் சரணஞ்சொன்னார் சேதிதென்றார்
- 239 அபிராமரை வனத்தில்கிட்டேன் என்றவுடனே
அந்தக்ஷணம் தசரதர் ஆவியிழந்தார்
- 240 அழுதுபுலம்பி அரண்மனையிலுள்ளோர்
அன்புடைய பரதருக்குத் தூதனுப்பினார்
- 241 தூதர்வரும் வேளையிலே துய்யபரதர்
தூர்ச்சொப்பனங்கண்டு சோகமடைந்தார்
- 242 அஞ்சியிகட்பயந்து பரதாப்போ
அந்தரங்கத்தம்பி தன்னை எழுப்பிச்சொன்னார்
- 243 நம்ம அய்யர் தசரதனார் தைலந்தேய்த்து
அப்யங்கஸ்நானமும் பண்ணக்கண்டேன்
- 244 சிரசுமயிரெல்லாந் தான் உதிர்ந்து
திலதர்ப்பணங்கள் பண்ணி இருக்கக்கண்டேன்
- 245 பட்டாடை கோழிவஸ்திரந் தரிக்கக்கண்டேன்
பல்லக்கின்மேல் ஏறிப்போக்கக்கண்டேன்
- 246 ஸ்ரீராமர் லக்ஷுமணர் சீதையுங்கூடத்
தெற்கேவெகுதூரம் நடக்கக்கண்டேன்
- 247 பரதருந் தான்கண்ட சொப்பனந்தன்னை
பசுவின் செவியில்மூன்று தரமாய்ச்சொன்னார்
- 248 வருந்தி இருக்குமந்தப் பரதரிடம் (அப்போ)
வசிக்டர் அனுப்பின தூதர்கள் வந்தார்
- 249 அழைத்திடுந் தூதருட வாக்கியத்தாலே
அனர்த்தங்கள் வந்ததென்று அஞ்சிப்பரதர்
- 250 அதி துரையாகவே பயணமாகிப் பரதர்
அயோத்தி நகரத்தைடைந்தார் மூன்றுநாளிலே
- 251 பட்டணத்து வீதியெல்லாந் கண்டுபரதர்
பாழடைந்ததேனென்று அச்சமடைந்தார்

- 252 அஷ்டலக்ஷ்மி வாசம்பண்ணும் அயோத்தி தன்னை
ஆச்சரியமாகப்பார்த்து மனந்தவித்தார்
- 253 அய்யா இளையவரே சத்துருக்களு (என்)
ஆகாத சொப்பனத்தின் அதிசயம்பாரும்
- 254 என்று இருவருமாய் ஏக்கத்துடனே
மாதாகைகையுடைய மனையில் வந்தாள்
- 255 மஞ்சத்தின் மேலிருந்த கைகையுடைய
மலரடியிற் பணிந்தாள் வாட்டத்துடனே
- 256 எப்பொழுதும் பிரியாமல் மஞ்சத்திருக்கும்
(எங்கள்) அய்யரெங்கே எங்களுக்கு சொல்லுவி ரென்றார்
- 257 பதைப்பென் பதில்லாமலே கைகையிப்போ
பாதரைத்தழுவினே மடியிலணைத்தாள்
- 258 அய்யா என் செல்வமுள்ள அழகுமணியே
உன்அம்மானும் பாட்டனாரும் சுகமோவென்றாள்
- 259 சுகமாக வந்தாயோஎன் சுகுணபுத்திரா
சொந்தமாக அரசாள்வாய் பூமியை என்றாள்
- 260 அபிராமனை வனத்தில் துரத்திவிட்டேன்
உங்களய்பர் அதனாலே சீவனைவிட்டார்
- 261 ஸ்ரீராமனை வனம் போகவேசெய்தேன்
தசரதர் அதனாலே ஜீவனிழந்தார்
- 262 என்றவார்த்தை கேட்கலுமே ஏங்கிப்பரதர்
இளம்வாழை முறிந்தாப்போல் மூர்ச்சை அடைந்தார்
- 263 சண்டாளிகைகையிப்போ என்னடிசெய்தாய்
சத்தியமேசொப்பனங்கள் சத்துருக்களு
- 264 தாயேஉன்னைச்சிந்துசிந்தாய் வெட்டிஎறிவேன்
(ஸ்வாமி) சந்திதிக்காகாதென்றென்னைத்தள்ளிவிடுவர்
- 265 ஸ்திரீ ஹத்திதோஷத்தைநான் செய்தேனேயானால்
திரும்பாரயோத்திக்குச் செல்வராமரும்
- 266 மாதூர்ஹத்திதோஷத்தைநான் செய்தேனேயானால்
வரமாட்டாரயோத்திக்கு மன்னராமரும்
- 267 மன்னராமர் வனவாஸம் போகலாமோடி
மதிப்பாகநாமிருந்து வாழலாமோடி

- 268 மதனிசீதைவனத்திலே வருந்தலாமோடி
மற்றவர்கள் இங்கிருந்து மகிழலாமோடி
- 269 அபிராமர்மரவுரி தரிக்கலாமோடி
அழகானபட்டாடைநாம் உடுக்கலாமோடி
- 270 (என்) அண்ணன்ராமன் காய்கிழங்கு தின்னலாமோடி
செய்யும்பா லுஞ்சோ லுமாய்நான் உண்ணலாமோடி
- 271 ஈ ா லும்பின்பாஷைகற்ற உங்கனய்யரை
இனங்கெட்டுக்கொல்லப்பார்த்தான் உந்தன்மாதாவும்
- 272 (அந்தப்) பாதகிபெண்ணல்லவோ கைகையேநீயும்
நீபர்த்தாவைக்கொன்றது உன்குலவிருதென்றார்
- 273 பாசியைத் தரிசித்த பாதகந்தீர உதித்த
பாஸ்கரணைதரிசிப்போம் வெளியேவாதம்பி
- 274 சண்டாளிகூனியவள் எதிரேவர
தலைமயிரைப் பிடித்திழுத்து சத்துருக்கனர்
- 275 வீதியில்இழுத்தடித்துவெளியில்தள்ளி
வேகத்துடன் ஓடிவந்தாரிரண்டுபேருமாய்
- 276 மாதாகௌஸலையின் மனையில்வரவே (அவரை)
பாராமலிருந்தாளம்மன் பராமுகமாய்
- 277 பாதாரசுரீர்த்தன்னில் புரண்டழவே
பார்த்துமந்தக் கோசலையும் ஏதென்றரைப்பாள்
- 278 அகண்டமான ராஜ்ஜியங்கள் கிடைத்திருக்க
அழுவானேன்பரதாந் ஆளலாமென்றாள்
- 279 (அம்மா) ராஜ்ஜியத்தின்மேலெனக்கு இச்சையுமானால்
(ராமன்) வனம்போக நானதற்குளக்கையுமானால்
- 280 (நான்) பண்ணினதவமெல்லாம் இழந்துபோவேன்
இகபரமிரண்டில்லாமல் அழிந்துபோவேன்
- 281 கன்றை நினைத்துப் பசுவுங்கதறிவரவும்
கன்றையொருபக்கத்தினிற் கட்டியேவைத்து
- 282 கன்றுக்குபால்விடாத பாசிகளுண்டேயந்தப்
பாவிபோகும்நாகத்தில் நான்போவேனென்றார்
- 283 பட்டமகிஷியைவிட்டில் வைத்துமேவிட்டு
பாஸ்திரியைத்தேடிக்கொண்டுபோவனுண்டே

- 284 அந்தப்பாவிபோகு நரகத்தில் நான் போவேனென்று
பரதரும் பலவிதமாய்ச் சத்தியஞ்செய்தார்
- 285 சத்தியம்சத்யமிது என்றுபரதர்
சபையோரைப்பார்த்துமிந்தச் சபதம்செய்தார்
- 286 சத்தியவாசகராம் மகராஜர்க்கு
சம்ஸ்காரம்செய்யுமென்று வசிஷ்டர்சொன்னார்.

தசரதருக்கு அந்தியகர்மஞ்செய்தல்.

- 287 கௌஸலையாள் மனை தன்னையும்விட்டு
கண்கலங்கி யோடி வந்தாரிரண்டு பேருமாய்
- 288 தைலத்திலே யிருக்கும் ராஜாவைஎடுத்து
தோளுடன் சேர்த்தணைத்துச் சோகித்தமுதான்
- 289 அய்யரை வைத்துக்கொண்டு அரசாளுகைக்கு
அதிர்ஷ்ட மற்றுப்போனோமென்று அழுதுசொர்ந்தாள்
- 290 செம்பொன் குடந்தன்னில் தீர்த்தமெடுத்து ராஜர்
திருமேனி தன்னி லபிஷேகம்பண்ணி
- 291 தங்கப்பரிவட்டமும் சாத்தியழகாய்
சவரணையாகத் திருநாமமு மிட்டாள்
- 292 சொர்ணத்தால் தேர்கொணர்ந்து சோடனைசெய்து
மன்னர்க் கலங்காரம்பண்ணி ஆடையுடுத்தி
- 293 (ராஜர்) கொலுவிருக்கும் அந்தப்பாவனைபோல
கொற்றவரைத் தேரிலேற்றி குமாரருஞ்சூழ
- 294 அதிசோகத்தோடு மந்தப்பரதரப்போ
அக்கினியைக் கையிற்கொண்டு தம்பியுடனே
- 295 தலையை விரித்துமவாள் இரண்டுபேருமாய்
தசரதர்க்கு முன்னடந்தாள் சேனைகள்கூழ
- 296 பொன்னரிசிபொன்பூவுந் தங்கக்காசுமாய்
பூமியிலிறைத்துமவர் முன்னேடந்தார்
- 297 வீதிவழிநடந்து விருதுகள்கூழ
நகரினவெளிதன்னிலே தங்கொணர்ந்தார்

- 298 அழகான சரயு நதிக்கரையில்வந்து
அலங்காரச் சப்பரத்தைக் கீழேயிறக்கி
- 299 ஸ்ரீராமர் திருக்கையினால் செய்யுங்கிரியை
சிறுவன் நான் செய்கிறேனென்னையாவேஎன்றார்
- 300 அபிராமர் திருக்கையினால் செய்யுங்கிரியைதன்னை
அடியேன் நான் செய்கிறேனென்னையாவேஎன்றார்
- 301 சந்தனக்ாட்டையாலே சிதையடுக்கி
அரணிகடைந்தெடுத்து அக்கினிபோட்டார்
- 302 சிகைபிரித்து நுணிமுடிந்து தோண்டியுடைத்து
சிறந்தமந்திரஞ்சொல்லித் தகனஞ்செய்தார்
- 303 அதன்பின்னேவசிஷ்டரும் மந்திரிமாரும்
அன்புள்ளகுமாரருக்கு உபசாரஞ்சொன்னான்
- 304 மகானுபாவாடங்கள் அய்யருக்கிப்போ (இந்த)
மரணம்வந்ததேஎன்று வருந்திச்சொன்னான்
- 305 என்னசெய்வோமெங்களுட அதிர்ஷ்டமிது
இப்படியும்வந்ததென்று ஏங்கிஅழுதார்
- 306 பரிதாபமாயழுது பரதருமப்போ
பார்த்துத்தன்மாதாக்களை பாகாயுருகி
- 307 (அம்மா) முன்னற்றிஅறுபத்து மூன்றுபேரிலே
மூலையிலொருத்தியிருந்தாள் மிருத்யுவாக
- 308 (அந்தப்) பாதகிஷ்ட்டிருந்த தோஷத்தினாலே
(இந்தப்) பரிதாபம்வந்ததென்று பிரலாபித்தழுதார்
- 309 அழுதுமுழுகியவாள் அரண்மனைவந்து
சபிண்டகரணஞ்செய்தார் தசரதர்க்கு
- 310 மாதானம்பூதானம் சையாதானமும்
வகைவகையாய்த்தானங்கள் வேணதுசெய்தார்
- 311 கிரகயக்கஞ்செய்தெல்லோரும் ஆடையுடுத்தி
சகலபேருக்கும்நல்ல போஜனமிட்டாள்
- 312 ஸ்ரீராமரைத்தானழைத்து வரவேஎன்று
சேனை ஆனை பரிவாரத் தங்களுடனே
- 313 சுமந்திரந்தேரைவிடத் தோப்பிலிறங்கி
தய்யகுழலேச் சடையாகத்தரித்து

- 314 அன்புடனேகுகனாரும் ஓடம்விடவே
அருங்கங்கைதாண்டியவர் அக்கரைசேர்ந்தார்
- 315 பக்தியுடனேகங்கா நதியுந்தாண்டி
பாரத்வாஜர் ஆசிரமம் தன்னையடைந்து
- 316 தவமுனிதன்னுடைய தாளில்பணிந்து
தாசரதி இருப்பிடம் அடையாளங்கேட்டு
- 317 அதிகதூரந்தன்னிலே பரதர்வரவை
ஆலவிருகூந்தன்னிலேறி லக்ஷுமணர்பார்த்தார்
- 318 (அண்ண) பாதகீ கைகேசியின் மைந்தனுமிப்போ
படையெடுத்துவருகின்றான் சேனையுடனே
- 319 இங்கே இருந்துமொரு சரந்தொடுத்து
பஞ்சாய்ப்பறக்கும்படி பாணம்விடுவேன்

—
ராமபிரான் தசரதர்க்குப்பிண்டம் போதேல்.

- 320 லக்ஷுமணர்சொல்லலுமே ராமருமப்போ
நேசமுடனேஒரு வார்த்தையுஞ் சொல்வர்
- 321 (நீங்கள்) இருபேருந்தம்பிதானே என்றனுக்கிப்போ
என்னையும்பகைப்பானே தம்பிபரதன்
- 322 பரிவுடன் சொல்லலுமே ரகுநாதனும்
பரதருங்கிட்டவந்து பாதம் பணிந்தார்
- 323 வாரும் தம்பிபரதாடன் பட்டணத்திலே
மாதாபிதாசுகமோ வாட்டமில்லாமல்
- 324 ஸ்ரீராமர் கேட்கலுமே பரதருமப்போ
சிந்தைமிகத்தளர்ந்து சேதியுரைப்பர்
- 325 அபிராமாநீர் வனத்தில் வந்ததினாலே
(நம்ம) அய்யர் தசரதரும் ஆவியிழந்தார்
- 326 ஸ்ரீராமர் கேட்டுமதைச் சிந்தை கலங்கி
அன்புடைய அய்யாவென்று அழுதுசோர்ந்தார்
- 327 வசிஷ்டசுமந்திரரும் மாதாக்களுமாய்
மாராபிராமனுக்குத் தேறுதல்சொன்னார்

- 328 மைதலியும்லக்ஷ்மணரும் கூடவாவே
மந்தாகினி நதியில் ஸ்நானமும் பண்ணி
- 329 இலந்தைப்பழத்தினாலே பிண்டமும்வைத்து
எள்ளுந்தண்ணுமாயெடுத்துத் தர்ப்பணஞ்செய்தார்
- 330 புங்கங்காயா லேராமர் பிண்டமும்வைக்க
புண்யதசரதனார் கையைஏந்தினார்
- 331 மைந்தர் அருமையினால் தசரதரும்
வாயஸமாக வந்து வலக்கை ஏந்தினார்
- 332 அதுகண்டஜானகியும் மிகப்பயந்து
அபிராமாண்டையிலே அணைந்துகின்றாள்
- 333 சகலகர்மமும்பண்ணித் தர்ப்பணம்பண்ணி
ஸ்நானம்பண்ணிக்கரைஏறி ஆசிரமம்வந்தார்
- 334 லக்ஷ்மணர்போல்பரதர் சத்துருக்கனர்
நேமத்துடன் காய்கிழங்கு தானும்புசித்தார்
- 335 அதன்பின்னே பரதரும்அபிராமரைப்பார்த்து
அரசாள் அயோத்திக்கு வரவேணுமென்றார்
- 336 பரிவாகக் கேட்டதொரு பரதருக்கு
(பல) ஞாயஞ்சொல்லிப் பாதுகையைத் தானுங்கொடுத்தார்
- 337 ஸ்ரீராமர் பாதுகையை ஸிரவிலவைத்து
நத்திக்கிராமம் தன்னில்கின்று ராஜ்ஜியமாண்டார்
- 338 பாதவடி இரண்டும் பட்டணமான
பரதரும் ராமராமா என்றே இருந்தார்

அயோத்தியாகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆரணியகாண்டம்.

- 339 அத்திரி அனுசூயா ஆசிரமத்தன்னில்
அன்புடனே வந்திருந்தார் அபிராமரும்
- 340 வாடாதமாலையுடன் பூஷணங்களும்
மைதலிக்குத்தான் கொடுத்தாள் அனுசூயையும்
- 341 ஜானகியும் அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு
தாசரதி ராமருடன் கூடிநடந்தாள்

- 342 வழியிலே சண்டைசெய்த விராதன் தன்னை
விநாயகபூஜையாக முதபலியிட்டு
- 343 சஞ்சலங்க ளன்றியிலே வழிநடந்து
சரபங்க மகாரிஷிக்கு மோஷங்கொடுத்து
- 344 அதற்குப்பின் அகஸ்தியர் ஆசிரமம்வந்து
(அவர்) ஆதரவாய்க்கொடுத்த அஸ்திரம்வாங்கி
- 345 பஞ்சவடி தன்னில்வந்து ஆசிரமங்கட்டி
தஞ்சமாக முனிவருக்கு ஸ்வாமி இருந்தார்
- 346 சிச்ருஷை செய்திருக்க லக்ஷுமணரும்
சிலகாலமங்கிருந்தாள் மூவருமாக

3298
R65,9

சூர்ப்பநகா பங்கம்.

- 347 இப்படிஇவாளிருக்கும் நாளில்ஒருநாள்
அற்புதமாகவொரு அரக்கிவந்தாள்
- 348 அதிருபமான அபிராமனைக்கண்டு
ஆசைகொண்டுமோகத்தினால் அண்டையில்வந்தாள்
- 349 (நீ)சந்திரனே இந்திரனே சதுர்முகனே
மன்மதனேகந்தர்வனே மனிதன் தானே
- 350 மன்மதசந்தரனே மாதவனே
வனத்திலேவந்திருக்கும் காரியமென்ன
- 351 வலிகுராளாயிருக்கும் ராக்ஷதர்கண்டால்
மாம்ஸபிண்டமென்று உம்மை பசுபித்திடுவாள்
- 352 (நீ)யார்பெண்ணேயென்று ஸ்ரீராமரும்கேழ்க்க
இலங்கையின் ராவணனுட தங்கையுநானே
- 353 சூர்ப்பநகைஎன்று சொல்வாள் பேருமெனக்கு
(உன்)சந்தரத்தைக்கண்டமயல் கொண்டேனென்றாள்
- 354 தசரதர்பாலர்நாங்கள் ஸ்ரீராமன்என்பேர்
என்தேவியுடன் வனத்திலே தவஞ்செய்கிறேன்
- 355 சிந்தை இல்லை எங்களுக்கு உன்தயவாலே
தயவுபண்ணி இரட்சியென்றார் ஸ்ரீராமச்சந்திரர்

- 356 அப்படியே நின்றகாப்பேன் உங்களைநானும்
ஆசைகொண்டேன் மோகத்தினால் அணையுமென்றாள்
- 357 சூர்ப்பகை சொல்லலுமே ஸ்ரீராமச்சந்திரர்
சற்றேசிரித்துமந்த சீதையைப்பார்த்து
- 358 அதிசுந்தரமான உன்னழகினுக்கு
அதிர்ஷ்டமில்லை சீதைஎன்னை அணையவிடாள்
- 359 பாரியுமில்லாதவன் வடிவழகன்
பாராயந்த லக்ஷ்மணன் ஏர்வையானவன்
- 360 (ஒரு)சுந்தரியும்வேணுமென்று என்னையுங்கேட்டான்
சுகமாக அவனிடம் இருபோவென்றார்
- 361 தாசரதிசொன்னதொரு வார்த்தையைக்கேட்டு
சற்குணரானதம்பி கிட்ட நடந்தாள்
- 362 ஸ்ரீராமச்சந்திரனார்உன் தமயனார் உந்தன்
தேவியாமிருக்கச்சொன்னார் சேர்த்தணையென்றாள்
- 363 தாசரதிசொல்லிவிட்ட வார்த்தையைக்கேட்டு
சற்றேசிரித்துமந்த லக்ஷ்மணரும்
- 364 ஏதுபெண்ணேசூர்ப்பகை இம்மட்டோபுத்தி
ஏவற்பணிசெய்பவன் நான் ஏர்வையுமில்லை
- 365 இருபொழுதும் ராமருக்குக் காவல்புரிந்து
இதுவேஜீவனமாக நானுமிருக்கேன்
- 366 தாஸதி தாஸனன்றோ என்னைபணைந்தால்
(நீ) தாலீ என்று ஆய்விடுவாய் சகிக்க அறியேன்
- 367 அதிசுந்தரமான உன்னழகிற்கு
அவர்தானே ஏர்வைகண்டாய் அங்கேபோவென்றார்
- 368 நீங்கலிருவருமாய்ச்சிரித்து ஏமாற்றலாச்சோ
இளக்காரமாகினேனோ என் பலம்பாரும்
- 369 (சீதை)வடிவாலேவந்த உங்கள் கர்வங்களெல்லாம்
சற்றுப்பொழுதிற்குள்ளே தீர்த்துவிடுவேன்
- 370 சீதையை எடுக்கவந்தாள் சூர்ப்பகையும்
ஸ்ரீராமருந்தம்பியர்க்குச் சாடையுஞ்செய்தார்
- 371 சுமத்திரா தேவியுட செல்வமைந்தரும்
செவியுடன் மூக்குமுலை மூன்றுமரிந்தார்

- 372 கதறியேசூர்ப்பநகி காளவிஷம்போல்
கரதூஷணர்களுட காலில்விழுந்தாள்
- 373 சேதியைக்கேட்டவுடன் கரதூஷணன்
தீபத்தை நாடிவரும் பூச்சிகள்போலே
- 374 ஸ்ரீராமர்தம்முடைய பாணத்தினாலே
கூணத்திலே சீவன்விட்டு சித்தியடைந்தாள்
- 375 வலிகுரான் தம்பிமார்கள் பட்டவுடனே
அலறியே ராவணனின் அண்டையிற்போனாள்
- 376 (அண்ண)தசரதகுமாரனும் ஸ்ரீராமச்சந்திரன்
தண்டகவனமிருக்கார் சீதையுடனே
- 377 அதிசுந்தரமாம்அவள் அழகைப்போலே
(இந்த)அவனியில் ஒருவரைக் கண்டதுமில்லை
- 378 செந்தாமரை புஷ்பம்போலே முகத்தழகும்
தீப்பிரகாசம்போலே தேகத்தொளியும்
- 379 அந்தரவிலுப்போலே புருவமிரண்டும்
ஆணிமுத்துப்பதித்தாப்போல் பல்வரிசையும்
- 380 அபிராமர் சீதையுடன் வீற்றுமிருக்க
அண்டையிலேலக்ஷுமணன் காத்துமிருக்கான்
- 381 ஆபரணமேதுக்கு அண்ண நமக்கு சீதை
அழகொன்றும்போதுமே இலங்கைவிளங்க
- 382 தீபந்தானேதுக்கு அண்ணநமக்கு சீதை
சிவப்பொன்றும்போதுமே லங்கைவிளங்க
- 383 வண்டோ தரியைத் தோற்கும் அவளழகும்
அன்புடனே வார்த்தை சொல்லும் அதரத்தழகும்
- 384 ஸவப்ரகாசமான அந்த சுந்தரிவந்தால்
அற்புதமாகவிளங்கும் அரண்மனை யெல்லாம்
- 385 உமக்கவள் ஏர்வைஎன்றே உச்சிதமாக
ஒடிஎடுக்கப்போனேன் தாவிப்பிடித்தேன்
- 386 ஸ்ரீராமன் தம்பியொரு இடம்பனவன்என்
செவியுடன் மூக்குமுலை மூன்றும்அரிந்தான்
- 387 கரதூஷணருடைய கட்டுங்குலைத்தான்
காலதூதன் தானேயவன் சந்தேகமில்லை

- 388 தங்கையிது சொல்லலுமே தசமுகனும்
பொங்கிமனங்கொதித்துக் கண்கள் சிவந்தான்
- 389 (உன்னைப்) பங்கஞ்செய்த மனிதரைப் பாடுபடுத்தி
திங்களைட்டுளையிலே திரும்புவேனென்றான்..

மா ரீ ச ன் வ தை

- 390 அந்தப்புரந்தனிற்சென்று தசமுகனும்
ஆலோசனை பண்ணியொரு தீர்மானஞ்செய்தான்
- 391 வாருமையாமாரீசனே மான்வடிவாக
வழிநெடிகக்கொண்டு செல்வாய் ராமச்சந்திரனை
- 392 ராவணன் சொல்லலுமே மாரீசனப்போ
ரா வென்றசப்தங் கேட்டால் நான் நடுங்குவேன்
- 393 மாரீசன் சொல்லலுமே ராவணன் கேட்டு
(நீ) மடியவேதடியாலே அடிப்பேனென்றான்
- 394 சித்தித்துப் பார்ததும்ந்த மாரீசனும்
தீராத்மரண காலங் கிட்டியதென்று
- 395 ராவணப்பாவி கையால் பட்டோமேயானால்
நரகக்குழியொழிய மற்றொன்றுமில்லை
- 396 ஸ்ரீராமர் திருக்கையால் பட்டோமேயானால்
ஜனனமரணமில்லை ஸத்ததியுண்டு
- 397 மனதிலே எண்ணியவன் பொன் மானாகி
வனந்தன்னில் வந்துமவன் மயக்கிநின்றான்
- 398 தங்கமிருகம்வந்து சஞ்சரிக்கவே
ஜானகியும் கண்டு மெத்தச் சந்தோஷமாய்
- 399 அய்யா இளையவரே ரகுபதியே இந்த
ஆச்சரியப் பொன் மானின் அழகைப்பாரும்
- 400 கானகத்திலே திரியும் மான்தானே மீது
(என்) கைதனிலே பிடித்துத் தரவேனுமென்றான்
- 401 தங்கத்தினால் சீவனுடன் மானிருக்குமோ
இங்கேயுள்ள ராக்ஷதரின் வஞ்சனை என்றான்

- 402 வஞ்சனை யல்லாத மான்தானது அதை
தந்தாலல்லால் ஜலபானம் பண்ணேனென்றான்
- 403 அரைக்ஷணம் மான்பிடித்துத் தருவேனென்று
அபிராமர் பாணங்கொண்டு பின்னே தொடர்ந்தார்
- 404 மங்களமாம் சீதையை மார்பினில் வைத்து
மாயா சீதையை வனத்திலே வைத்து
- 405 பொற்பாதத் திருவடியை பூமியில் வைத்து
பொன் மானின் பின்நடந்தார் புருஷோத்தமர்
- 406 அலைந்துதிரிந்து மந்தரகுபதியும்
ஆவியுடன் பிடிக்க மானகப்படாமலே
- 407 தோன்றியுந் தோன்றாமல் மான்நடக்கவே
சூரத்தனமாக ராமர் பின்நடக்கவே
- 408 அலைந்து திரிந்து மான் அகப்படாமலே
அபிராமர் லக்குவைத்து அம்பாலே எய்தார்
- 409 அம்பாலே எய்யலுமே மாரீசனப்போ
ஆசீதா தம்பியென்று அலறிவீழ்ந்தான்
- 410 அவசத்தங் கேட்டவுடன் ஜானகியப்போ
ஆதிசேஷரையழைத்து வார்த்தையுஞ் சொல்வள்
- 411 ஸ்ரீராமர் சத்தமிட்டு விழுந்தாரிப்போ
சென்றறிந்து வாருமென்று சீதையுரைத்தாள்
- 412 (அம்மா) மரணஜனன முண்டோ அபிராமர்க்கு
மாய்கையிது ராக்ஷதரின் வஞ்சனை என்றார்
- 413 சேஷரிது சொல்லலுமே சீதையுங்கேட்டு
தெய்வமே என்று சொல்லிச் சிந்தைகலங்கி
- 414 போனவன் போகட்டும் நம்ம இஷ்டம்போல்
போகமடைவோ மென்று எண்ணமுங்கொண்டார்
- 415 சீதை சொல்லக் கையிரண்டும் செவியில்வைத்து
ஸ்ரீராமா ராமாவென்று முக்காலுஞ்சொல்லி
- 416 கோடுதன்னைக் கீறியே சீதையைவைத்து
கோர்ராக்ஷதருட குரூரங்கள் சொல்லி
- 417 மயில்களா குயில்களா மாமரங்களா
மைதலியும் உங்களுட அடைக்கலமென்று

- 418 வைதேகி வார்த்தை தன்னைக் கேழ்க்கமாட்டாதே
மன்னரபிராமரிடம் வந்துமே நின்றார்
- 419 தாசரதிலக்ஷுமணர் தன்னையும் பார்த்து
ஜானகியைத் தனியேவிட்டு ஏன்வந்தாய் தம்பி
- 420 பாணம்போலே பிளக்கும் வார்த்தையுள் சொன்னாள்
வேகமாய் மனதுநொந்து வந்தேனென்றார்
- 421 அவளுரைத்தாள் அவளுடைய காலகெதியால்
அறியாயோ பெண்கள்மதி ஏன்வந்தாய் என்றார்
- 422 ஜானகியை நாமும் இனிக் காண்போமோவென்று
தாகத்துடனே ராமர் வேகமாய் வாரார்

—

இராவணன் சீதையை எடுத்துப்போகுதல், ஜடாயு யுத்தம்

- 423 இப்படியவர்கள் வரத் தசமுகனும்
அதிதிபோலவே சீதை அருகில் வந்தான்
- 424 மத்யான்ன அதிதியைக் கண்டவுடனே
மைதலியுங் காய்கிழங்கு தீர்த்தங் கொணர்ந்து
- 425 பக்தியுடனே யம்மன் அருகில்வைத்து
பக்குவமான பழம் புஜியுமென்றாள்
- 426 பக்குவ காலந்தான் இது சீதையுனக்கு
(நான்) பலநாளுந் தேடிப்பலன் கிட்டாதேபோச்சு
- 427 பசியில்லை உத்தன் மேலே இச்சையாய் வந்தேன்
பத்துத்தலை ராவணன் நான் பாராயென்றான்
- 428 அரக்கன் வடிவைச் சீதை கண்டவுடனே
அடங்கியொடுங்கி யம்மன் நடுங்கி நின்றாள்
- 429 அதிபாவி ராவண இங்கேனடாவந்தாய்
என்னபிராமர் கண்ணிற்பட்டால் தப்பவேமாட்டாய்
- 430 அந்தக் காலதூதர்கள் வந்து காண்பதற்குள்ளே
கடுகி எழுந்திருந்து போவென்று சொன்னாள்
- 431 இணங்கியே நம்மை இவள் வணங்காளென்று
எடுத்தான் பலவந்தமாய் ஏற்றினான் தேர்மேல்
- 432 பத்தினி சீதைவந் துட்கார்த்தவுடனே
பதுங்கிற்று அதம்போ பூமிதன்னிலே

- 433 ஒடொன்று தானெடுத்துத் தசமுகனும்
ஒண்டொடியாள் அருகினில் ஒடியேவந்து
- 434-5 உத்தமி சீதையை என்ன ஒடிதுவென்றான்
பாவிஉலகத்தார் வீடுமுடும் மண்ணேடு என்றான்
- 436 அந்தரத்துமேலேயந்தத்தேர் பறக்கவே
அப்போசீதை ராமாராமா வென்றவறவே
- 437 வழிமறித்துச் சண்டைகொள்ளுஞ் சடாயுவப்போ
படைபண்ணி என்னையும் ஜெயித்துப் போவென்றார்
- 438 பாபிஷ்டி ராவனா ராமர் பாரியை நீயும்
(இந்தப்) பதினாறு உலகத்தில் கொண்டொளித்தாலும்
- 439 உலகம்பதினான்கும் ஒரு பாணத்தால்
ஊடுருவவே பிளப்பர் உன்னாணை என்றார்
- 440 சடாயுவின் சிறகையும் வெட்டியேதள்ளி
ஜானகியைத் தோளிற்கொண்டு பறந்துவாரான்
- 441 அந்தரத்து மேலேயவன் பறந்துவரவே
அபிராமா வென்றுசீதை புலம்பியழவே
- 442 கிஷ்கிந்தா பட்டணத்தருகில் ராக்ஷதன்வர
சுக்கிரீவன் சொக்கட்டான் ஆடியிருக்கவே
- 443 ஆபரணங் கழட்டிசீதை துணியிற்சுற்றி
(என்) ஆண்டவர் வந்தாலளிப்பீரென்று எறிந்தான்
- 444 இளையவரைச் சொன்ன உதாசினமிப்போ
எந்தனுக்கு இந்த விதம் லபித்ததென்று
- 445 ஏந்திழையாள் மிகவும் சோகத்துடனே
ஏங்கிமனம் நடுங்கிப் புலம்பிடவே
- 446 அதிதூரிதமாய்கொண்டு லங்கைபுகுந்து
அசோகவனத்திலே அம்மனை வைத்தான்
- 447 திரளாகராக்ஷதியைக் காவலும் வைத்து
தசமுகன் சந்தோஷமாய்க் கொலுவிருந்தான்.

ஜடாயு மோக்ஷமடைதல்.

- 448 தாசாதி லக்ஷுமணர் தன்னுடன்கூடி
தன்னுடைய ஆசிரமம் வந்துபுகுந்து

- 449 மைதலியைக் காணாமல் மனந்தளர்ந்து
வனங்களெல்லாந்தேடி வாடியலைந்தார்
- 450 ஜானகியே நியுமெங்கே போனாயென்பார்
ஜலங்கொண்டு ஊரானோ பாராயென்பார்
- 451 அன்புடைய நாயகியே ஜனகன்பெண்ணே
அநேகம்பொழுதாச்சுப் பரியாஸமென்ன
- 452 மலர்ந்து சொரியுமிந்தப் புஷ்பவகைகள்
மைதலியைக் காணாமல் வாடிப்போச்சென்பார்
- 453 சிவந்த காலாலேவந்து றும்ஸபகுகள்
சீதைளங்கே ராமாவென்று சேதிக்கேட்குதே
- 454 வனத்தில் உன்னுடன் ஆடும் மயில்கள்வந்து
மைதலி எங்கேஎன்று வாடிப்போகுதே
- 455 பூக்கும்மரங்களா பொய்கைநதிகாள்
(என்)பொற்கொடியாள் இத்தவழி வரக்கண்டிரோ
- 456 மலைகள் பருவதங்காள் வண்ணக்குயில்காள்
மைதலியாள் இத்தவழி வரக்கண்டிரோ
- 457 தாசரதி லக்ஷுமணர் இரண்டு பேருமாய்
தனித்தனியே புலம்பித் தேடியேவாராள்
- 458 தசரதகுமாரனார் வரும்வழியில் அங்கே
தேர்முறிந்துகிடந்தது சின்னாபின்னமாய்
- 459 ஆர்வசத்தை யடைந்தானோ ஜானகியும்
ஆவியிழந்தானோவென்று அலத்திவந்தார்
- 460 நின்றுநின்று புலம்பியே இரண்டுபேருமாய்
இரண்டடிடத்துவந்து பார்க்குமளவில்
- 461 சிறகொடிந்து கால்முறிந்து ஜீவன் துடிக்கும்
சடாயுராஜன் தன்னை ராமருங்கண்டார்
- 462 ஸ்ரீராமர்பார்த்துமதைச் சிந்தைகலங்கி
சடாயுவே இதுவென்ன அவகோலமென்றார்
- 463 தென்னிலங்கையிலிருக்குந் தசமுகனும்
சீதையைக் கொண்டுபோனான் திருட்டாகவே
- 464 தென்புறத்திலே ஒருதேர்பறக்கவே
சீதையும் ராமா ராமா என்றலத்தவே

- 585 வகைவகையாய் ரூபங்கொண்டு வந்ததட்டிராய்
(உன்) வஞ்சனை எல்லாமறிவேன் போபோவென்றாள்
- 586 சீதையரைப்பார்த்தநுமார் சிந்தையேனம்மா
ஸ்ரீராமர் தூதன்நான் சந்தேகம்வேண்டாம்
- 587 அடையாள மோதிரத்தைக் கையிற்கொடுத்து
அன்புடைய அநுமாரும் அடிபணிந்தார்
- 588 ஆழிதன்னைக் கண்டவுடன் ஜானகிதேவி
ஆனந்தஸாகரந் தன்னிலமிழ்ந்தாள்
- 589 விரவின்மேலேவைத்துச் சிந்தைமகிழ்ந்து
திருமார்பிலாழிதன்னைச் சேர்த்துமணைத்தாள்
- 590 வாரும்பிள்ளாய் அநுமாரே மங்கள வாழ்வே
(என்) மன்னவரும் இளையோருஞ் சுகமோவென்றாள்
- 591 ஸ்ரீராமரின் தூதுவராய் வந்தஉமக்கு
செய்யும்பிரியம்பகாரம் ஒன்றையுங்காணேன்
- 592 அப்படியேநானுமொன்றும் அறியேனம்மாஉங்கள்
அபயஸ்தம்வேணுமென்று வணங்கிநின்றார்
- 593 மாருதிவணங்கிநிற்க ஜானகியம்மன்
வாழ்த்திநின்றாள் சிரஞ்சீவி யாயிருமென்று.

ஹனுமார் அசோகவனமழித்தல்.

1 - வது மெட்டுப்போல்.

- 594 சூடாமணிகொடுத்து சீதையரும் மன்ந்தேறி
ஸ்ரீராமர் தன்வரவைப் பார்த்துமிருந்தாள்
- 595 அடையாளம் வாங்கியந்த அநுமாரும் ஆலோசித்து
அசோகவனமழிக்க அங்கே குதித்தார்
- 596 கபடமாய்க்கொண்டிவந்த கள்வனைக் காண்போமென்று
கருதியே சோலைதன்னை அழிக்கலுற்றார்
- 597 சானகியருகிருக்கும் தங்கவிருகஷங்கொழிய
சகலசெடிமரமும் முறிக்கலுற்றார்
- 598 அசோகவன மழிய ராக்ஷதர்கள் கண்டவுடன்
அலறியேதசமுக னண்டையிற்சொன்னாள்

- 599 (அய்யா) வானரம் ஒன்று வந்து மைதலியைக்கண்டுபேசி
வனங்கள் செடிமரங்கள் எல்லாம் அழித்து
- 600 இல்லாத உதாசீனங்கள் எங்கனையுஞ் சொல்லிவைது
எங்கேயானாலுஞ் சொல்லென்று ஓட்டியேவிட்டான்
- 601 ராக்ஷதர்கள் சொல்லலுமே ராவணன் மனம்புழுங்கி
ரோஷத்துடன் சேனைகளை அனுப்புமென்றான்.

2 - வது மெட்டுப்போல்.

- 602 வந்தவந்தசேனையெல்லாம் மாருதியப்போ
மடியவே தானடித்தார் மரத்தினாலே
- 603 எதிர்த்துவந்தசேனைகள் எல்லாமடிய
மதத்துடன் வினோதமாய் மகிழ்ந்திருந்தார்
- 604 சதர்முகனஸ்திரத்தால் (இந்திர) சித்தனுங்கட்ட (அப்போ)
சத்தியத்தில் கட்டுப்பட்டார் சர்க்குணமூர்த்தி
- 605 ஜயத்துடன் ஹனுமாரைக்கட்டியிழுத்து
தசமுகனண்டையிலே கொண்டிபோய்விட்டான்
- 606 அரக்கனும் லிம்மாஸனந் தன்னிலிருக்க
அனுமான் நாம்கீழிருக்க லாகாதென்று
- 607 வளைத்துவாலைச்சுருட்டி ஆஸனமாக
வாளரக்கனுக்குமேலே வளர்ந்துநின்றார்
- 608 உன்மத்தன் போலேயிருக்க ராவணன்கண்டு
உதடுகள் துடிக்கவே கண்கள் சிவக்க
- 609 அந்தப்புரத்தினிலே நீ எப்படிவந்தாய்
ஆரடாந் சொல்லாயென்று ராவணன் கேட்டான்
- 610 ஆரென்று கேட்டாய்என்னை அரக்காநீயும்
(நீ) அமைதியுடனே கேட்டால் அறியச்சொல்வேன்
- 611 அபிராமர் நாயகியைத் திருடிவந்த (உந்தன்)
அசோகவன மழிக்க உன்னொவியொழிக்க
- 612 (உன்) தசமண்டையுந் துணிக்கச் சரந்தொடுக்கும்
ஸ்ரீராமர் துதன்னான் தெரிந்துகொள்ளடா

- 613 அபிராமர் தூதன் என்னை அறிந்துகொள்ளடா
(என்று) ஹதுமாருஞ் சொல்லலுமே அரக்கன்பொங்கி
- 614 அண்டையிலேயிருக்கும் தூதானைப்பார்த்து
ஆயுதத்தினாலிவனை வெட்டுங்களென்றான்
- 615 கொல்லவே ஆகாதென்று விபீஷணரும்
கொஞ்சமாய் ஆக்கினை செய்யலாமென்றார்
- 616 குரங்குதன் வாலிலே துணியைச்சுற்றி
கொளுத்துங்கள் கூத்தாடும் பார்க்கலாமென்றார்
- 617 பட்டணத்திலுண்டான பட்டாடைகளும்
பலவிதஉருமலை பட்டுச்சேலையும்
- 618 இருந்ததெல்லாம் வாரிவந்து வாலிலேசுற்றி
இழுத்துக்கொண்டு போங்களென்று கொளுத்திவிட்டான்
- 619 ஹதுமாரும் அனுசூலமாகவே எண்ணி
ஆகாசம் எழும்பிவாலைச் சுழட்டிவிட்டார்
- 620 சுழட்டவே லங்கைஎங்குஞ் சூழ்ந்துகொண்டு
சுடர்விட்டு நின்றெரிந்து தூள்பறந்தது
- 621 தென்னிலங்கை தன்னைச்சுட்டுக் கொட்டைபரத்தி
திரும்பவுஞ் சீதையுட அருகில்வந்தார்
- 622 சீதையம்மன் சூடாமணி இரத்தினங்கொடுத்தது
ஸ்ரீராமர் அருகிலேபோய் வாருமென்று
- 623 ஆசீர்வாதங்கள் பண்ணி ஜானகிதேவி
அன்புடன் அநுமாரை அனுப்பிவைத்தாள்
- 624 ஸாகரந்தாண்டியே மாருதியப்போவந்து
ஜாம்பவந்தர் முதலான பேர்களுடனே
- 625 மைதலியைக்கண்டிவந்த சந்தோஷத்தாலே
மதுவனந்தானழித்து விடாய்கள் தணிந்து
- 626 காகுஸ்தராமருட சந்திதிவந்து
கண்டேன் சீதையைஎன்று அடிபணிந்தார்
- 627 கலியாணராமர் மெத்த மனமகிழ்ந்து
கனபிரியத் தோடவரைக் கையாலணைத்து
- 628 என்னை நினைத்தானோ ஜானகியாரும்
எந்தவிதமிருக்கிறாள் உரையுமென்றார்

- 629 (அந்த) ராவணனடுமை ராக்ஷசிகள் நடுவில்
(வேடர்) வலையிலகப்பட்ட மான் போலிருக்காள்
- 630 மாதம் ஒன்றுபார்ப்பேன் அவர் வாராமற்போனால்
மாய்த்துக்கொள்வேன் சீவனை நான் சத்தியமென்றாள்
- 631 ஹதுமானுரைத்திட ஸ்ரீராமருங்கேட்டு
ஆனந்தத்துடன் ஒரு உத்தரம்சொல்வர்
- 332 தீராதமனக்கவலை தீர்த்தஉமக்கு
(நான்) செய்யும்பிரியம் உபகாரமொன்றுங் காணேனே
- 633 நானுமக்கு ஒன்றுமே செய்யவறியேனெங்கள்
நால்வருடன் ஐந்தாம்பேரா யிருமென்றார்
- 634 ஹதுமாருஞ்சூடாமணி தன்னைக்கொடுக்க
அபிராமர்கண்டுமெத்த ஆனந்தங்கொண்டார்
- 635 எழுபது வெள்ளஞ்சேனை வானராளுடன்
இசைந்து வழிநடந்து மஹேந்திரஞ்சென்றார்
சுந்தரகாண்டம் முற்றிற்று.

உயுத்தகாண்டம்.

ஸ்ரீராமர் சேதுவில் அணைகட்டேல்

2-வது மெட்டுப்போல்.

- 636 சூரஹதுமாரும் சுகீ வரும்
துரிதமாய் இலங்கைக்கு போகத் துரையாய்
- 637 வாயுகுமாரரும் முன்னேநடக்க
வானர சேனைகளும் பின்னே நடக்க
- 638 அங்கதராஜனும் முன்னே நடக்க
அபிராம லக்ஷ்மணரும்பின்னே நடக்க
- 639 சமுத்திரராஜனும் வரவேண்ணி
தருப்பையின்மேற் பள்ளிகொண்டார் தாசரதியும்
- 640 ஆலசியமாயிருக்கும் அம்புதியின்மேல்
அபிராமர் கண்டுமப்போ அதிகோபமாய்
- 641 லக்ஷ்மண பாராயிந்த ஸாகரந்தன்னை
நேமத்துடனே யழைத்தும் லக்ஷியமில்லை

உயுத்தகாண்டம்.

- 642 தனுஸுடன் பாணந்தன்னைக் கொண்டுவாதம்பி
இந்தஸாகர ராஜனுட தாமஸமென்ன
- 643 ஓங்காரத்துடனேயவர் ஒரு பாணத்தால்
உண்டான ஜலங்களெல்லாம் உரிஞ்சவடித்தார்
- 644 அம்புதி மிகநெங்கி அவர் பாணத்தால்
அபிராம ரண்டையிலே வந்துபணிந்தார்
- 645 ஆழியிலிருக்கும் பொல்லாமச்சங்களுட
அருஞ்சண்டை தீர்க்கப்போனேன் பிழைபொறுமென்றார்
- 646 நளன்தொட்டால் மலைகளும் மீதக்கும்ராமா
நானும் முதுகுதரேன் அணையுங்கட்ட
- 647 அப்படியேராகவரும் ஆக்கினைசெய்ய
ஹதுமாரும் வானர சேனைகளுமாய்
- 648 கொடுமுடிகள் பர்வதங்கள் பாரைகளெல்லாம்
கொண்டுகொடுக்க நளன் அணையடைக்க

— —

ராவணன் மந்திராலோசனை.

- 649 ஸ்ரீராமர் சேனையுடன் சுவேலைமலைமேல்
நளனாலே வீடமைத்து ராமரிருந்தார்
- 650 அபிராமர் சேனையுடன் வந்திருக்கவே
அரக்கனுங்கேட்டுமதை ஆலோசித்தான்
- 651 ஆஸ்தான மண்டபத்தில் ராவணனப்போ
அமைச்சர் சபையோருடன் கொலுவமர்ந்தான்
- 952 பக்திபெரிதானதம்பி விபீஷணரப்போ
பத்துத்தலை ராவணனைப்பார்த் தேதுசொல்வர்
- 653 அண்ணாக்கேளும் ரகுபதியும் அணையடைத்து
அரைக்ஷணமே வந்துவிட்டார் சுவேலைமலைமேல்
- 654 ஜானகியைக் கொண்டிவிட்டு சக்சியமாய்போனால்
ஸ்ரீராமர் தயவால் லங்கை சித்திக்குமென்றார்
- 655 அப்படி விபீஷணரும் சொன்னவுடனே
அரக்கனிராவணனும் சீறியேசொல்வன்
- 656 ஏழைமனதுதம்பி உன்மனதிப்போ
எலியைக் கண்டுபூனை ஏங்கிநிற்குமோ

- 657 நரமனுஷர் ராக்ஷதற்குப் பக்ஷணமாச்சே
ராமனைவணங்கும் புத்தி நன்றாகச்சொன்னாய்
- 658 நன்றாயிருக்குமென்று ராவணனப்போ
நாலாறுமுகத்தையும் ஆட்டிச்சிரித்தான்
- 659 பரியாஸம் பண்ணலுமே விபீஷணரும்
பத்துமுகந்தன்னையும் பார்த்தேதுசொல்வர்
- 660 ராமனை நரனென்றும் நாம் ராக்ஷதாளென்றும்
ராமநாயகி ஜனகன்பெண்ணை நற்சிறையென்றும்
- 661 தசமுகம் உண்டிஎன்றும் தீரன்னானென்றும்
சிவனுட கைலாஸத்தை எடுத்தோமென்றும்
- 662 ஈழல்லாத லங்கையுண்டு பாக்கியம்உண்டு
ஏழுமதில் உண்டு என்று எண்ணவும்வேண்டாம்
- 663 சத்துச்சித்தானந்தமே ஸ்ரீராமமூர்த்தியும்
(பஞ்ச)சக்தியுமே வந்துதித்தாள் ஜானகியாக
- 664 அமரானைக் காக்கவந்த ஆதிமூர்த்தியை
அளவிடமுடியாது அவர்மகிமையை
- 665 (சுவாமி) விஷ்ணுவே வந்துதித்தார் சப்தாவதாரம்
சரணமடைதல் நல்ல சாயுச்சியமுண்டு
- 666 திரும்ப எனக்குப்புத்தி சொல்லாதேயென்று
திரஸ்காரம் பண்ணியந்த ராவணன்சொல்வன்
- 667 பரப்பிரும்ம மூர்த்தியிந்த ராமனுமானால்
பஞ்சசக்திஸ்வரூபமே ஜானகியானால்
- 668 பரவஸ்து பக்திபண்ண வேண்டாமென்தம்பி
படைபண்ணிச் செத்தேனானால் பதம்பெறலாம்
- 669 அபபடியே தசமுகன் சொன்னவுடனே
அன்புடைய விபீஷணர் என்னென்றுசொல்வர்
- 670 ஒருவானரம்முன்வந்து சீதையைக்கண்டு
இரகசியமாகப்பேசி வனம் அழித்து
- 671 உன்னெதிராய் வந்திருந்து உத்தாரம்பேசி
(நீ)வாலில்லுட்ட தீயினாலே லங்கையைச்சுட்டு
- 672 தென்னிலங்கை சுட்டுவிட்டு ஆயத்துடன் போன
சேதுயொன்றுந் தெரியல்லையோ அண்ணாவுனக்கு

- 673 அதினுலுந் தோன் றவில்லையே அண்ணா னக்கு
(உன்) ஆகாதபுத்திதன்னை விட்டுவிட்டிப்போ
- 674 அபிராமன் நாயகியைக் கொண்டுபோய்விட்டால்
அழியாமல் இருக்கலாம் இலங்கைமலைமேல்
- 675 இப்படி விபீஷணனும் சொன்ன வுடனே
இராவணனுங் கோபங்கொண்டு கால்தோஷத்தால்
- 676 நம்முடைய மனம்போல கேளாதவுன்னை
ராஜ்ஜியப்பிரஷ்டனாகத் தள்ளிப்போடுவேன்
- 677 நரமனுஷன் ராமனையும் உன்னையுமாக
(அரை)நாழிகையில் கொன்று கெதியடையவைப்பேன்

விபீஷணர் ஸ்ரீராமரைச்சரண் அடைதல்.

- 678 அதட்டி இராவணனும் சொல்லவேகேட்டு
அன்புடைய விபீஷணர் என்னென்றுசொல்வர்
- 679 தாருமாருஞ்சொல்லும் உந்தனோடேயிருந்து
சுவாமிக்குச் சத்துருவாய் ஆகவுமாட்டேன்
- 680 ஏற்றமுள்ள ராமர் அனை யிட்டவிடத்தே
என்னிச்சைப்படிக்குப் போறேன்னன்றே எழுந்தார்
- 681 ஆதரவான மக்திரி நான்குபேருடன்
ஆகாசவழியாய் ராமனருகிற்சென்றார்
- 682 அபிராமா ரகுநாதா சரணமய்யா
விபூஷணன் என்று சொல்வான் பேருமெனக்கு
- 683 சரணஞ்சரணமென்று சொல்லவேகேட்டு
தாசரதி தன்சேனையை கையாலமர்த்தி
- 684 ஸ்ரீராமா சரணமென்ற பேர்களைநானும் (அவாள்)
சின்தையின் பயங்களைல்லாம் தெரியவைப்பேன்
- 685 பயமொழித்து பக்தர்களை காத்தாலொழிய
படைபண்ணி ஜெயிக்கநம்மால் ஆகாதுதம்பி

ஸ்ரீராமர் விபீஷணருக்கு அபயமும் அரசும் கொடுத்தல்.

- 686 அப்படியே ஸ்ரீராமர் சொன்னவுடனே
அன்புடைய சுக்கிரீவன் ஏதென்று சொல்வன்

- 687 குது பண்ணும் ராகுதானை நம்பவேண்டாம்
(என்று) சொல்லி வணங்கி நின்றார் சுக்கிரீவரும்
- 688 சுக்கிரீவர் சொன்னவுடன் ஹனுமாருங்கேட்டு
உத்தம விபீஷணரை உகந்துசொன்னார்
- 689 ஹனுமாரும் சுக்கிரீவரும் சொன்னவுடனே
அபிராமர் கேட்டிமதை அமைதியுடனே
- 690 ராகுத ராவணனே என்னிடம் வந்து
ராமா சரணமென்றால் நானேயழைப்பேன்
- 691 ஜானகியை விட்டாலும் விட்டுவிடுவேன்
சரணமென்ற பேரைவிடச் சம்மதமாகேன்
- 692 அன்புடனே ராமர்சொல்லி அழைத்தவுடனே
அண்டையில் விபீஷணரும் அடிபணிந்தார்
- 693 பகஷமுடன் ராகுவரும் எடுத்திணைத்து
பட்டாபிஷேகஞ்செய்தார் லங்காபுரியை
- 694 ஆதரவாய் மந்திரிமார் தங்களுடனே
அன்புடன் விபீஷணரும் (ராமர்) அருகிருந்தார்
- 695 சுற்றிமதிலமைத்த லங்கைமலைமேல்
ஜயகோஷத்தோடிருந்தாள் ராமசேனையும்.

ராவணன் சுகசாரணரை அனுப்புதல்.

- 696 அபிராமர் சேனையுடன் வரவைகேட்டு
அனுப்பினானே சுகசாரணர்தனை
- 697 தாசரதி சேனையின் பலங்கள் தன்னையும்
ஸாகரத்தில் அணையிட்ட சேதிகளையும்
- 698 அபிராமலக்ஷுமணன் ஆண்மைகளையும்
அங்கதசுக்ரீவனுட சேனாபலமும்
- 699 ஸ்ரீராமருட பலங்களைத் தெரிந்துகொண்டு
சீக்கிரமாய் இங்கேவந்து சேருங்களென்றான்
- 700 வானரான் தன்னைப்போல வேஷந்தரித்து
வந்திருந்தார் ஸ்ரீராமர் படைநடுவிலே
- 701 சுகசாரணன் இரண்டிபேரும் வந்தலைவதை
சுக்கிரீவருடனே சொன்னார் விபீஷணரும்

- 702 வானரசேனையவானை வளைந்துகொண்டு
வானரம்போலேவந்த ராகுதாள்தன்னை
- 703 காலினாலும் கையினாலும் கல்லுக்களாலும்
பல்லினாலேயுங்கடித்து இம்மைபண்ணினான்
- 704 ராகவாசரணமென்று முறையிடவே
ராமருங்கிருபையுடனே அழையுமென்றார்
- 705 இருவரையும்பிடித்து சுக்கிரீவரப்போ
ரகுபதியண்டையிலே கொணர்ந்துவிட்டார்
- 706 வாரும்பிள்ளாய் சுகசாரண இங்கே
வந்தகாரியந்தன்னை சொல்லுங்கொன்றார்
- 707 ராவணன் அனுப்பிவைக்க நாங்களும்வந்தோம்
ராமருடசேனாபலம் அறிந்துமேகொள்ள
- 708 சாரணர்சொல்லுமே ராமருங்கேட்டு
வீரமுடன் சேதிகளுஞ் சொல்லியேவிட்டார்
- 709 சூரஹதுமாருடன் சுக்ரீவரும்
அதிசூர வாலிபுத்திரன் அங்கதனுடன்
- 710 விச்வகர்மாபுத்திரன் ஞானுடனே
முக்கியமான மந்திரியும் ஜாம்பவானுடன்
- 711 உந்தம்பி விபீஷணரும் தாசரதியாம்
எந்தம்பி அதிசூரன் இலக்ஷ்மணனுடன்
- 712 வந்திருக்கேன் சேனையுடன் (என்ற) சேதியைச்சொல்லும்
மைதலியைக் கொண்டுவந்து விடவேசொல்லும்
- 713 ஸாகரத்தில் அணையிட்ட சேதியைச்சொல்லும்
ஜானகியைக் கொண்டிமிங்கே வரவேசொல்லும்
- 714 மைதலியைக் கொண்டிமிங்கே வாராதேபோனால்
வஞ்சகனை யுத்தம்பண்ண வரவேசொல்லும்
- 715 அந்தவார்த்தை கேட்டவுடன் சுகசாரணன்
அந்தக்ஷணம் ஒடிவந்தான் ராவணனிடம்
- 716 இங்கிதமறிந்துவர அனுப்பிவைத்தீரே
இராமருட தையலினாலே தப்பியேவந்தோம்
- 717 வாய்திறக்கமுடியவில்லை அங்கேபோய்நின்றோம்
வானரான் கூடியேவந்து வளைந்துகொண்டார்

- 718 வானரான் எல்லவருமாய் வளைந்துகொண்டு (எங்கள்)
மாமிசத்தை கைக்குக்கொஞ்சம் பிச்சுமேபோட்டான்

சாரணன் ராவணனுக்கு ஸ்ரீராமர் முதலோரைக்காட்டல்.

- 719 உப்பீகை மேலேஏறி ராவணனுடன்
உச்சிதமாம் ராமர்சேதி சாரணன் சொல்வான்
- 720 கோடிகூர்யகாந்திபோலே வில்லுங்கையுமாய்
அதிகோபத்துடன் வீற்றிருக்கும் ராமரைப்பாரும்
- 721 சுற்றிநிறைந்திருக்கும் வானராளுடன்
சூரனலக்ஷுமணன் வீரத்தைப்பாரும்
- 722 ஜானகியைக் கொண்டுவிட்டு சக்கியமாய்ப்போனால்
(ராமர்) தயவாலே லங்கையில் தரிக்கலாமென்றார்
- 723 சுகசாரணர்கள் இதைச்சொன்னவுடனே
சீறியந்த ராவணனும் என்னென்றுசொல்வன்
- 724 கையினாலாகாத இந்த ரகுராமனை
கைகையும் பரதனுமாய்த்துறத்திவிட்டான்
- 725 (அவன்) பாரியைப் பிடிங்கிக்கொண்டு விட்டுவிட்டேன்நான்
பராக்கிரமங்கள்என்ன (உண்டு) இந்தராமனுக்கிப்போ
- 726 போரும்போரும் நீங்கள் சொன்ன புத்திஎனக்கு
என்போகம்புஜித்தெனக்கு துரோகம்நினைத்தீர்
- 727 சத்துருவின் பக்ஷமாகப் பேசியேநீங்கள்
ஜானகியை விட்டுவிட யுத்தியுரைத்தீர்
- 728 என்சரீரத்தை விட்டாலும் விட்டுவிடுவேன்
ஜானகியாள் தன்னைவிடச் சம்மதமாகேன்
- 729 பதினொன்றஞ்சேனையுடன் சேனாதிபதிகளுமாய்
படைக்குப்புறப்படவே ஆக்கினை செய்தான்.

சுகரீவன் தசகரீவன் முடிபறித்தல்.

- 730 ஆக்கினை செய்துமிருக்க ராவணனிங்கே
ஆலவிருக்ஷமேறி யங்கே வானரான் பார்த்தார்
- 731 ஏழுகட்டரண்மனையும் உப்பரிகையும்
ஏழையோசனை இலங்கை விஸ்தாரங்களும்

- 732 வைரத்தினுலிழைத்த புஷ்பரதமும்
மாணிக்கத் தாலிழைத்த மண்டபங்களும்,
733 அரக்கன் மார்பில் விளங்கும் பதக்கங்களும்
அடுக்கடுக்காய் காதிலுள்ள குண்டலங்களும்
734 தோளில்விளங்கும் துய்யகத்தி ஈட்டியும்
சுடரொளி போல்விளங்கும் கிரீடங்கள் பத்தும்
735 கையிரு பதில்விளங்கும் கணகலையும்
கழுத்துமுத்துமாலையும் கண்டஸரமும்
736 சொர்னத்தினுலிழைத்த சிம்மாஸனத்தில்
தசமுகன் விளங்குவதை வானரான் கண்டார்
737 ஆங்காரத்துடனே பார்த்து சுக்ரீவனும்
ஆகாசம் கிளம்பியரக்கன் சிரத்திற்குதித்தான்
738 பயமச்சமன்றியிலே சுக்ரீவனந்த
பத்துத்தலையானுடனே யுத்தமும்பண்ணி
739 கைகளாலும் கால்களாலும் பல்லுக்களாலும்
கடித்துப்பத்துக் கிரீடங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு
740 அப்படியே சுக்கிரீவன் உயரக்கிளம்பி
(அபி) ராமரிடம் கிரீடங்களை வைத்துப் பணிந்தான்
741 ஸ்ரீராமரும் சேனைகளும் சுக்கிரீ வரைக்கண்டு
சூரனென்று கொண்டாடிப் புகழ்ந்துமேகொண்டார்
742 ஸ்ரீராமர் சேனையுடைய கோஷமுங்கேட்டு
கிரீடங்கள் பத்துமிழந்து கிலேசமுங்கொண்டு
743 ராமர் வில்லுடனேநிற்கும் தீரமுங்கண்டு
நடுங்கிப்போய் ராவணனும் கீழிறங்கினான்
744 நாலுகோடி சேனையுடன் சேனாபதிகளை
நாலுகோட்டை வாசலுக்கும் காவலமைத்தான்

இராவணன் மாய்கையினுலாகிய ஸ்ரீராமர் சிரத்தைச்
சீதையிடம் காட்டேல்.

- 745 மாய்கையினால் சிரமொன்று உண்டாக்கியே
மன்னரசுராமருட மதிமுகம்போலே
746 அமுலைந்தத்தண்டந் தன்னைக் கொண்டு ராவணன்
அசோகவனத்தில் வந்தான் சீதையருகில்

- 747 (உன்)பர்த்தாவின் விரைநானும் கண்டித்தேபோட்டேன்
பரகெதி யடையவேநான் பண்ணியே விட்டேன்
- 748 நேற்றைய ராத்திரிராமன் நித்திரைசெய்ய
உன்நாதனுட விரைநான் வெட்டியேபோட்டேன்
- 749 ராமர் தலையைநானும் வெட்டியவுடன்
நாலுதிக்கும் வானரங்கள் ஒடியேபோச்சு
- 750 அநுமானும் எக்ரீவனும் லெக்ஷுமணனும்
அங்கதனும் ஜாம்பவானும் ஒடியேபோனான்
- 751 அதிருபமாயிருக்கும் சிரைப்பாராய்
அடையாளமான கணையாழியும் பாராய்
- 752 மாம்ஸரத்தம் பெருகும் கிலேசத்தைப்பாராய்
● வந்து கெதியடைந்த (இந்த) ருபத்தைப்பாராய்
- 753 ஸ்ரீராமரை இனிநீயுங் காணப்போராயோ
சேர்ந்துவிடும் எந்தனுடன் விம்மாஸனத்தில்
- 754 அந்தவார்த்தை கேட்டுமந்த ஜானகிதேவி
அபிராமர் முகப்பார்த்து அதிசோகமாய்
- 755 அதிபாவி ராவணனும் வெட்டியெறிய
அற்றுதோகாலம் உமக்கு கெதியடைய
- 756 கௌஸலையும் தசரதரும் சோகத்துடனே
காட்டுக்கனுப்பினார்கள் விசனத்துடனே
- 756 கௌசலே கேட்டாலிந்தக் கொடுமைதன்னை
கன்றிழந்த பசுவைப்போல் கதறுவாரே
- 758 அப்படியே நானுமிந்த இலங்கைதன்னிலே
அதிபாவி ராவணன்முன் சீவன்விடுவேன்
- 759 ஸ்ரீராமர் தன்னுடைய சோகத்தினாலே (தன்)
சீவனை விடவேயந்தச் சீதை துணிந்தாள்
- 760 அபிராமர் தன்னுடைய சோகத்தினாலேதன்
ஆவியை விடவேயந்தத் தேவிரினைத்தான்
- 761 அந்தவேளை தன்னிலொரு ராக்ஷசன்வந்து
அபிராமர் சேனையுடன் (வந்து) வளைந்தாரென்றான்
- 762 இராமரும் இலங்கை வந்தா ரென்றவுடனே
இராவணனுங் கேட்டுமதைக் கண்கள்சிவக்க

- 763 அசோகவனத்தைவிட்டு ராவணனப்போ
ஆலோசனை பண்ணவந்தான் மந்திரிமாருடன்
- 764 ராவணன் போனபின்பு இராமர் சிரஸும்
மாய்கையினால் ஆகாசத்தில் மறைந்ததப்போ
- 765 மறைந்தவுடனேயந்தத் திரிசடையும் வந்து
மாதா சீதாதேவியர்க்குத் தேறுதல் சொன்னாள்
- 766 வானரங்கள் தங்களுட கோஷமுங்கேளாய்
வந்துவிட்டார் லங்கையினில் அபிராமரும்
- 767 தசமுகனைச் சிந்துசிந்தாய் சிதற அடிப்பர்
ராஷுத சேனைகளை மடியஅடிப்பர்
- 768 இலங்காநகர் விபீஷணர் ஆளவேபோரார்
இரகுநாதர் உம்மைவந்து கூட்டியேபோவர்
- 769 எங்கள் இடையூருகளை நீக்கவேபோரார்
எனக்கிச்சையான வரங்களை தந்துமேபோவீர்
- 770 (அந்த மங்களவார்த்தை கேட்டு மைதலியாளும்
ஆனந்த ஸாகரந் தன்னி லமிழ்ந்தான்
- 771 ஆராதவிசனம் நீக்கி அகமகிழ்ந்து அந்த
அபிராமர் நாயகியும் சிந்தைகுளிர்ந்தான்

இராம இராவண முதல் நாயுத்தம்,

1-வது மேட்டு

- 772 ஸ்ரீராமருஞ் சேனையுடன் சீவிலைமலையை விட்டு
சேனையுடன் கோட்டைதன்னை வளைந்துகொண்டு
- 737 அபிராமர் சேனைவந்து ஆரவாரிக்க
அரக்கனுந்தன்சேனையை யனுப்பிவைத்தான்
- 774 பாலாவுடன்கத்திகுலம் பட்டாக்கத்தி வெட்டரிவாள்
பலவித ஆயுதங்கள் கையினிற் கொண்டு
- 775 அபிராமர் சேனைமேலே ஆயுதங்களால் அரக்கர்
அம்புவருஷங்களால் வருஷித்தார்கள்
- 776 வானரவீரர்களும் மலையும் மரமுங்கொண்டு
மாய்த்திட்டார் ராஷுதசேனையை எல்லாம்
- 777 இருவர்சேனையும்மாண்டு ரத்தவெள்ளமாய்ப்பெருக
பருந்தும்புகும்அங்கே வட்டமிடவே

- 778 இப்படியே ராகுதரும் வானரசேனைகளும்
இரணகளத்தில் மாண்டுவிழ ராமருங்கண்டு
- 776 அதுமார் தோளின்மேலேறி அபிராமரும்வந்தெதிர்க்க
அரக்கனும் தேரிலேறி எதிரேவந்தான்
- 780 மலையின் சிகரம்போலே பத்துமுடிகளுடன்
மரங்கள் செடிகள் போலே இருபதுகையும்
- 781 மிருகசாதி பசுளிகள்போல் கண்கள் இருபதுடனே
மேகசஞ்சாரம்போல் பாசிப் பல்வரிசையும்
- 782 நடக்கும் பருவதம்போல ராமர் எதிரேவந்து
ராவணனும்நின்று அட்டகாஸம் பண்ணினான்
- 783 ஏகவஸ்துவாய் நிறைந்த ராகவருடனேகூடி
ராவணனும் பாணம்விட்டு யுத்தம்பண்ணினான்
- 784 ஸ்ரீராமரும்எதிர்த்து பாணங்கள் அனேகம்போட்டு
சிலநேரம் இரண்டுபேரும் போராடினார்கள்
- 785 அரக்கனுடையதேரும் பத்துக்கையின் வில்லும் அம்பும்
அழித்தார் இராவணனும் மூர்ச்சையடைந்தான்
- 786 தெளிந்து இராவணனும் சுவாமிஎதிர் நின்றவுடன்
ஸ்ரீராமர் பார்த்துச்சில சேதியுஞ்சொல்வர்
- 787 ஜானகியைவிட்டு என்னைச் சரணமடைந்தாயானால்
சாகாமல் இருக்கலாம் இலங்கையலைமேல்
- 788 சென்று உன் அரண்மனையில் ஆலோசனைபண்ணிப்பின்னே
சேஷமுள்ள சேனையுடன் திரும்புவாய் என்றார்
- 789 பரியாஸம் பண்ணராமர் தசமுகனும் அப்பொழுது
பத்துத்தலையுங்குனிந்து அரண்மனைவந்தான்
- 790 வேதவதியின் சாபந்தான் பலித்ததோவென்பான்
விஷ்ணுவே இராமனாக வந்தாரோவென்பான்
- 791 நளகூபர் சாபங்கள் தான் பலித்ததோ வென்பான்
(ஸ்ரீமந்) நாரணரே படைபண்ண வந்தாரோவென்பான்
- 792 ஊர்வசியின் சாபங்கள் தான் பலித்ததோவென்பான்
உண்டான சாபமெல்லாம்ஒன்றாய்ச்சேர்ந்ததோ வென்பான்
- 793 சீதை கண்டு நகைக்கவே ஸ்ரீராமர்கையினாலே
தெய்வமே அபடியமும் பண்ணினாய் என்பான்

- கும்பகர்ணன் வதை.

2 வது மெட்டு.

- 794 தசமுகன் பாட்டனுடன் சொல்லியழவே
ஜானகியைவிட நல்ல சமயமீ தென்றான்
- 795 பாட்டனும் மதியுரைக்கப்பாவி மகோதரனப்போ
படைபண்ணும்தம்பி கும்பகர்ணனாலென்றான்
- 796 மாடுகள் ஆடுகளையும் கும்பகர்ணன் மேலேவிரட்டி
பேரிகை டமார்வாத்தியம் தம்பட்டங்கொட்டி
- 797 சப்தங்களைக் கேட்டவுடன் கும்பகர்ணனும்
சதிதியாய்க்கண்விழித்து எழுந்திருந்தான்
- 798 ஆயிரஞ் சகடத்துள்ள அன்னம்புசித்து
ஆயிரஞ் சாடியிலுள்ள கள்ளங்குடித்தான்
- 799 அண்ணாவே நீரெழுப்பிய காரியமென்ன
யார்கையினால் அபஜயமடைந் தீரென்றான்
- 800 சீதையை எடுத்துவந்தேன் தெரியாதோ தம்பி
ஸ்ரீராமர்கையால் அபஜயம் வந்ததுஎன்றான்
- 801 அந்தவார்த்தை கேட்டவுடன் கும்பகர்ணனும்
(அதி) பாரமுள்ள சூலாயுதம் தன்னைஎடுத்தான்
- 802 அதிகாயன் மகாகாயன் கூடவரவேயப்போ
(அபி) ராமருடன் யுத்தம்பண்ண வந்தே எதிர்த்தான்
- 803 சூஸ்திரம்போல் பூதவுருவாவே கண்டு (ராமர்)
சூதோவி பீஷணனென்ன சொல்லுவீரென்றார்
- 804 சூஸ்திரமும்ல்லவிது பதுமையுமல்ல
சூரர்க்குள் சூரனிவன் கும்பகர்ணனே
- 805 வானரசேனைகளெல்லாம் வந்துமெதிர்க்க
வாரிவாரி விழுங்கினான் கும்பகர்ணனும்
- 806 சூரசூராமருட சேனைகளெல்லாம் அரக்கன்
செவியாலும் மூக்கினாலும் வெளியேவந்தான்
- 807 அபிராமர் கண்டுமதை அதிசயமாய்
அம்புனில்லுந்தானெடுத்து யுத்தமுஞ்செய்தார்
- 808 கனத்த சண்டைகள்செய்து கும்பகர்ணனும்
கைகாலுந்தறிபட்டிக் களத்தில் விழுந்தான்.

இந்திரசித்து வதை.

- 809 நிகும்பலை யாகம் பண்ண இந்திரசித்தனும்
அபிராமரண்டையில் விபீஷணர் சொன்னார்
- 810 நிகும்பலை யாகமிப்போ நிறைவேறித்தானால்
அபிராமா உம்மகாரியம் அபஜயமென்றார்
- 811 தாசரதி கேட்டவுடன் தம்பிலக்ஷுமணனை
சகலவானராளுடன் அனுப்பிவைத்தார்
- 812 நிகும்பலையைக் கெடுத்து வாருங்கென்ன
ஆகாசவழியாய் அம்புமழைபொழிந்தான்
- 813 அந்தக்ஷணம் நிகும்பலை அழிந்தவுடனே
இந்திரசித்தன் கோபத்துடன் எழுந்துவந்தான்
- 814 எதிர்த்திட்ட இந்திரசித்தன் எதிரில்சென்று
ஏற்றமான இளையோரும் யுத்தமுஞ்செய்தார்
- 815 பிரபலமாய் யுத்தஞ்செய்து இந்திரசித்தனும்
பிரமாஸ்திரரத்தனை விட்டான் லக்ஷுமணர்மேல்
- 816 ஹதுமாரும் சஞ்சீவிமலை கொண்டுவரவே
அபிராமர் மகிழ இளையோருமெழந்தார்
- 817 எதிர்த்துப்படைகொடுக்க இருவருமாய்
இழுத்தொருபாணம்விட்டார் இளையவரும்
- 818 அந்தக்ஷணம் இந்திரசித்தன் முடிநிலத்தில்விழ
அதுகேட்ட ராவணனும் மனங்கொதித்து.

மூலபலச் சண்டை.

- 819 மூலபலச்சேனைகளைச் சேர்த்தனுப்பவே
மோகனக் கணைதொடுத்தார் ராமருமப்போ
- 820 பார்த்தவிடமெல்லாம் ராமமூர்த்திருபமாய்
பலராமராக நின்றார் படை நடுவினில்
- 821 அங்கும்ராமன் இங்கும்ராமன் என்றடிக்கவே
தங்களுக்குள் அடிபட்டு நற்கதியடைந்தான்.

இராமபாணத்தால் இராவணன் இறந்தது.

- 822 மூலபலப்படைகளும் தானொழியவே
மூர்க்கனிராவணனும் எதிர்த்து வந்தான்

உயுத்தகாண்டம்.

- 823 அரக்கனும்வந்து அட்டஹாசம் பண்ணவே
அபிராமர் கண்டிமத்தை அதிவேகமாய்
- 824 எதிர்க்கவே இராவணனும் இரதத்திலேறி
இந்திரன் தேரின் மேலே ஏறியேராமர்
- 825 ஆதித்தன் போலவிருக்கும் அபிராமரொளியும்
அம்புஜ பாதங்களும் யானைநடையும்
- 826 காதளவுங் கண்மலரும் கனிவாய்முறுவலும்
காகுஸ்தரும் வில்லெடுத்தார் காலபாணம்போல்
- 827 தலை பத்தையும் அறுக்கத்தலைதுளிர்க்க
சதகோடித் தலைகளாய் தரையிலுருள
- 828 அரக்கன் தொடுத்ததொரு பாணமுமப்போ
அபிராமர் நெற்றியினிற் பட்டுவிழவே
- 829 ஸ்ரீராமர் பாணம்பட்டுத் தேரும்முறிய
தசமுகன் தேரைவிட்டுக் கீழேகுதித்தான்
- 830 பத்மமலர்க் கையிரண்டும் நோகுமேஎன்று
பக்தியுள்ள அகஸ்தியர் பார்த்தேதுசொல்வர்
- 831 ஆதித்யஹிருதயந்தன்னை ஜபித்தீரானால்
அவன் தலை சிதறுமென்று அகஸ்தியர் சொல்ல
- 832 அப்படியே ஆதித்யஹிருதயன் செபித்து
அஸ்திரமும் வருஷித்தார் அபிராமரும்
- 833 ஸ்ரீராமர் தொடுத்த தொரு அஸ்திரங்களும்
தசமுகன் தேகமெல்லாம் துளைத்ததப்போ
- 834 தசமுகன் விட்டதொரு பாணங்கள் தன்னை
துண்டு துண்டாக ஒடித்தார் ரகுபதியும்
- 835 பத்மமலர்க்கையிரண்டும் நோகுமேஎன்று
பக்தனும் விபீஷணனும் எடுத்துரைப்பன்
- 836 மஹாதேவர் வரத்தாலவன்மார்பிலுண் டமிர்தகடம்
மாரைப்பிளந்தால் சீவன் போய்விடுமென்றார்
- 837 மர்மம்அறிந்துமந்த ரகுராமருமப்போ
மார்புதன்னில் இலக்குவைத்துப் பாணந்தொடுத்தார்
- 838-39 தலைசிதறியே ராவணனும் பூமியில்விழ
தேவர்கள் மலர் சொரிய சுவாமி சிரசிலேவிழ

- 940 அவனியின் தூள்களெல்லாம் ஆகாசம் செல்ல
அமரான் கைமலரெல்லாம் சுவாமிஅருகில்விழ
தேவர்கள் துதி 1-வது மேட்டு
- 941 அம்புஜ கரத்தின் வில்லும் அம்புராத் தூணியுமிறக்கி
அபிராமமூர்த்தியரும் ஆயாஸந்தீரந்தார்
- 942 சங்கரர் சதுர்முகரும் சகலதேவாளுடன்
அன்புடைய ராகவரைப்பார்த்துமுரைப்பாள்
- 943 அகண்டராய்ப் பூரணராய் அசஞ்சலராயிருக்கும்
ஆனந்தமூர்த்தியும் ஆகியராமா
- 944 பூர்ணஸ்வரூபமாய் போதவடிவாய் நிறைந்த
புத்திக்கும் சாக்ஷியாகி நின்றிடும்ராமா
- 945 திக்கெட்டும் கொண்டாட தசமுகராவணனை
சிதரவிழவடித்த ஸ்ரீராமச்சந்திரா
- 946 மதர்த்திடும் ராவணனை வதைத்து இடர்கள் தீர்த்த
வானவர்கள் போற்றிசெய்யும் வைபோகராமா
- 947 உலகமுழுவதிற்கும் பயங்கள் நிவர்த்திசெய்தீர்
உமக்கென்னவரம் வேணுமென்று தேவருங்கேட்டாள்
- 948 தசமுகன் சண்டைதன்னில் சகாயமுஞ்செய்யவந்த
அனேகம் வானரசேனை மடிந்துபோனாள்
- 949 எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையில் ஏதொன்றுங்குறையாமலே
எழுந்துவரவேணுமென்றார் ரகுபதியும்
- 950 வானரசேனையர் எல்லாரும் பிழைத்திடவே
வஸந்தனும் வானுலகிலிருந்து வந்தான்
- 951 மடியவே ராவணனும் மண்டோதரியுங்கேட்டு
அந்தப்புரம் தன்னைவிட்டு அலறிவந்தாள்
- 952 தாசிமார் தங்களுடனே தலையைவிரித்தழுது
தசமுகன் விழுந்திட்ட இடத்தினில் வந்தாள்
- 953 ஆகாதகாலமன்றோ என்னுடைய ராஜாநீரும்
ஜானகியை கொண்டுவந்து என்னைக்கெடுத்தீர்
- 954 மைதலியைக் கொண்டுவிட்டுச் சரணமடைந்தீரானால்
மங்கிலியமுண்டென்றேனே எந்தன் அரசே
- 955 வீரியமும் ஆண்மைகளும் எங்கேஒளித்தீரின்று
பாரில்விழுந்து மடிந்தீர் பிராணநாயகா

- 956 இந்திரசித்தையும் பலியாகக்கொடுத்தீரே என்று
அம்புஜக்கையினால் மார்பிலடித்து அழுதான்
- 957 சும்பமுலைமார்பினிலே கைகளாலடித்துக்கொண்டு
கொடேன்ராவணன்மேலே விழுந்தழுதான்
- 958 விழுந்தழு விபீஷணு என்று சொல்லவேராமரும்
விழுந்து கடகடவென்று புறண்டழுதார்
- 959 அண்ணாவே என்னைவெறுத்து விழுந்தாய் அதிருரனே
நன்றாயிருந்தோமே நாமும் லங்கைதன்னிலே
- 960 மண்ணாள் மாட்டாதேநீயும் ராமருடபாணத்தாலே
விண்ணாள் நடந்தாயாவென்று மேலேவிழுந்தழுதார்
- 961 ஸ்ரீராமலக்ஷ்மனாரும் தேறுதலுஞ் சொல்லியப்போ
சகலருக்கும் சம்ஸ்காரமுஞ் செய்யவேசொன்னார்
- 962 ஸ்நானம்பண்ணித் தலைவிரித்து விபீஷணரும்ப்போது
தப்பாமல் சகலவர்க்கும் கர்மங்கள்செய்தார்
- 963 தசமுகன் தாசரதிதன்னை அடைந்தானப்போது
தென்னிலங்கையை விபீஷணர் தானுமடைந்தார்
- 964 சோதிரகுபதியும் தம்பிகையால் விபீஷணர்க்கு
சுபகரமாக லங்கைப் பட்டமுங்கட்டி
- 965 அபிராமர் தன்கிருபையால் அரசடைந்து விபீஷணரும்
அந்தப்புரஞ்சென்றார் வெகு சம்பிரமத்துடன்
- 966 ஸ்ரீராமருட ஆக்கினையால் அனுமார் விபீஷணரும்
சீதைபரைத்தானழைக்கச் சென்றுநடந்தாள்
- 967 அசோகவனந்தனிலே அம்மன் அருகினிலே
அரைக்கணம் ஓடிவந்து பாதம்பணிந்தாள்

சீதாதேவிக்கு ஹனுமார் ஜெயம்கூறல்.

2-வது மெட்டு.

- 968 ஸ்ரீராமருஞ் ஜெயந்தன்னை அடைந்தாரம்மா
சிதறியே ராகுதாளும் விழுந்துபோனார்
- 969 மன்னவனார் ராகவரும் அழைக்கவே சொன்னார்
மங்களஸ்நானமும்பண்ணி வாருமென்றார்
- 970 ஸ்ரீராமர் உம்மையழைத்து வரவேசொன்னார்
ஸ்நானம் பண்ணிவாருமெங்கள் தாயாரே என்றார்

உயுத்தகாண்டம்.

- 971 அசோகவனத்தில் நான் இருந்தவடிவை
அபிராமர் கண்டால் பிழைகள் வராதுஎன்றாள்
- 972 சபைபன்னில் இப்படியுந்தான் போவார்களோ
ஸ்நானம் பண்ணிவாருமெங்கள் தாயாரேஎன்றாள்
- 973 திரும்பத்திரும்ப அவாள் டிசான்னவுடனே
சீதாதேவியரும் தன்னுடைய காலதோஷத்தால்
- 974 மஞ்சரீராடியம்மன் ஆடையுமித்தி
சர்வாபரணங்களுந் தரித்துக்கொண்டாள்
- 975 சுற்றிலும் முத்தாலமைத்த சிவிகையிலேறி
ஸ்ரீராமர் தன்னுடைய பக்கத்தில் வந்தாள்
- 976 பரப்பிரும்ம மூர்த்தியுட பக்கத்தில்வந்து இரு
பாதகமலத்திலம்மன் பணிந்துநின்றாள்.

சீதாதேவி அக்கினியில் குளித்து எழுந்தது.

- 977 சீதையைக் கண்டவுடனே ஸ்ரீராமருக்கப்போ
தீபத்தைக்கண்டகண்கள் நோவதுபோல
- 978 சிறை இருந்தவடிவமோ சீதாஇதுவும்
சிங்காரவன மிருந்த வடிவோ இதுவும்
- 979 வாழ்வை இழந்திருந்த வடிவமோ சீதா
வாளரக்கனோடிருந்த வடிவமோ சீதா
- 980 துணிவாக வந்துநின்ற ஜானகியுன்னைச்
சுடவேணும் அங்கங்களைத் துண்டுதுண்டாக
- 981 சீதையைத் தசமுகனும் எடுத்துப்போனான்
ஸ்ரீராமருந் தூர்பலமாகத் திரும்பினாரென்று
- 982 ஜகத்தின் அபவாதங்கள் வாராதிருக்க
தசமுகனை ஸம்ஹரித்தோம் தேவர் இம்சையும்நீக்க
- 983 ஸ்ரீராமருக்குப் பாரியுண்டு நான்குதிக்கிலும்
சீதா நீ எங்கேயானாலும் நடவாயென்றாள்
- 984 அப்படியே அபிராமரும் சொன்னவுடனே
அதிசோகந்தான டைந்தாள் ஆதிலக்ஷ்மியும்
- 985 அதுமாரை வானராஜைப் பார்த்துமந்த ஜானகியும்
அக்கினியும் வளர்த்துத்தர அம்மனுங்கேட்டாள்

உயுத்தகாண்டம்.

- 986 அக்னியுந் தான்வளர்க்க இனையவர் அப்போ
ஆச்சியத்தைக் கொட்டியவான் எரியவிட்டான்
- 987 அம்மனும் அக்கினியின் அருகில்வந்து நின்று
சத்தியமாய் ஒருவசனம் தானுமுரைப்பான்
- 988 ஸ்ரீராமரைத் தெய்வமென்று (என்) சிந்தையில் எண்ணி
தசமுகனைத் திரணமாக எண்ணியிருந்தால்
- 989 அக்கினியும் எந்தேகத்தை தகிக்காமலே
அபிராமர் பாதம்வந்து சேரக்கடவேன்
- 990 ஆகாசம் பூமியுடன் பஞ்சபூதங்களும்
அபிராமர் சபையோரும் சாக்ஷிஎன்றான்
- 991 சத்தியமாய் சபதம்பண்ணிச் சபையோர்முன்னே
ஜானகியும் அந்தக்ஷணம் அனலிற்சென்றாள்
- 992 பதிவிரதாக்கினியைத் தாங்கமாட்டாமல்
(இராமர்) எதிராகவந்து நின்றான் அக்கினிதேவனும்
- 993 அக்கினிபகவானும் அதிக தேஜஸுடனே
அபிராமர் எதிராக வந்துதுதிப்பார்
- 994 கற்பிதமாஞ் ஜகத்திற்குக் காரணரூபியை
கமலதளத்தில் வந்த கலியாணியை
- 995 பாஸ்கரனுடனே மதி இணையாகுமோ இந்த
பதிவிரதா தேவிக்கெதிர் ஒருவருண்டோ
- 996 அபிராமரிடத்திலே சீதாதேவியை விட்டு
அக்கினியும் அந்தர்த்தானம் தன்னையடைந்தான்
- 997 அந்தரத்துத் தேவர்களும் புஷ்பவருஷஞ்சொரிய
அபிராமர் ஜானகியை அழைத்துக்கொண்டார்.

ராமர் தசரதரைக்காணுதல்.

- 998 தாசரதி ஜானகியைச் சேர்ந்தவுடனே
தசரதர் ரகுபதியின் அருகில்வந்தார்
- 999 வைகுண்ட வாழ்பதியை ரகுபதியை
மைதலியை இனையவரைக் கண்டமகிழ்ந்தார்
- 1000 தாசரதி தந்தையரின் தாளிற் பணிந்துநல்ல
தம்பி பரதனுக்கு அருள்செய்யுமென்றார்

- 1001 மனங்குளிர்ந்து ராஜா அந்த வரங்கொடுத்து
மைதலி மனமகிழத் தேருதல் சொல்லி
- 1002 சூழ்ந்திருக்குந் தேவாளுடன் ராஜாவுமப்போ
சொர்க்கலோகந் தன்னிற் சென்றார் க்ஷணந்தனிலே

ஸ்ரீராமர் புஷ்பகரதமேறி அயோத்திக்குச் செல்லும்போது
சீதைக்கு வந்தவழி அடையாளங்கள் கூரல்

- 1003 விபிஷணர் புஷ்பகரதம் கொணர்ந்து நிறுத்த
வீரராமர் சீதையுடன் ஏறியேகொண்டார்
- 1004 அன்புடைய விபிஷணரும் சேனையுடனே
தம்பி இலக்ஷுமணருடனே தானுமேறினார்
- 1005 எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையுடன் சுக்கிரீவராஜா
ஏற்றமான புஷ்பகவிமான மேறினார்
- 1006 அம்புதியருகினிலே புஷ்பகவிமானமும்வர
அபிராமர் ஜானகியைப் பார்த்துப் பரிவுடனே
- 1007 அதிபாவி ராவணனைக் கொன்றவிடமும்
அதிகாயன் கும்பகர்ணன் பட்டவிடமும்
- 1008 இந்திரசித்துடன் வீரர்கள் பட்டவிடமும்
எங்குமங்கும் காட்டிவந்தார் ரகுநாதரும்
- 1009 தென்கடலின் வழியாக இலங்கையுள்வர
சேதுவிலணையைக் காட்டிச் சீதைக்குரைப்பர்
- 1010 சேதுவைத் தரிசித்த ஜனங்களுக்கெல்லாம்
ஜனனமரணமில்லை சத்தகதியுண்டு
- 1011 சேதுவில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையுடையபண்ணி
ஸ்ரீராமநாதரென்று பூஜையும்பண்ணி
- 1012 அம்புதியைத்தாண்டி புஷ்பகரதம்வரவே
அபிராமர் சீதையுடன் அன்புடன் சொல்வர்
- 1013 அஞ்சாதேஎன்றுசொல்லிச் சகாயமுஞ்செய்த
அனுமாரை சக்கியஞ்செய்த மரத்தினடியும்
- 1014 சுக்கிரீவனைத் தோழமையாய்க் கொண்டவிடமும்
சூரனாவாலியைத் துணித்தவிடமும்
- 1015 பம்பாநதிவழியே உன்னைத்தேடிவரவே
கபந்தனுட வாய்கிழித்துக் கரையேற்றினேன்

உயுத்தகாண்டம்.

- 1016 சடாயுவைக்கண்டு சேதிக்கேட்டவிடமும்
சபரியின் ஆசிரமம் தரித்தவிடமும்
- 1017 பதினாலாண்டுமிருந்த பஞ்சவடியும்
பாஷியான மான்டந்து பாழ்த்தவிடமும்
- 1018 பாரா யிவையென்று காட்டிக்கொண்டுவரவே
பரத்துவாசர் ஆசிரமந்தன்னை நெருங்கி
- 1019 லக்ஷுமண பாராயிந்த (ரிஷி) ஆசிரமந்தன்னை
நின்றுஇங்கே போகவேணும் நிச்சயமாக

ஸ்ரீராமர்வரவை ஹனுமார் பரதருக்குக்கூறல்.

- 1020 அந்தந்தவேளை தனக்கு உபகாரஞ்செய்யும்
அன்புடைய அநுமாரைக் கிட்ட அழைத்து
- 1021 அடையாளமாகவேதன் ஆழிகொடுத்து
அயோதிக்குத் தம்பியிடம் அனுப்பிவைத்தார்
- 1022 வந்தார் வந்தார் ராமரென்ற வாக்கியஅமிர்தம்
வருஷித்தார் குகன்பரதர் தாகந்தணிந்தார்
- 1023 பதினாலுவருஷத்தின் சேதியுஞ்சொல்ல
பரதரும்கௌஸலையும் ஆனந்தங்கொண்டார்
- 1024 ராமர்வரவைக்கேட்டு பரதரப்போ அயோத்தி
நாடுநகரமெங்கும் சோடனை செய்தார்
- 1025 தெருவெங்கும் நீர்தெளித்துத் தோரணங்கட்டி
தேவாலயங்கள் தோறும் அலங்கரித்தாள்
- 1026 நிலைத்தேர்கள் சோடித்து வாழையுங்கட்டி
நேர்த்தியாக வீதியெங்கும் கோலங்களிட்டாள்
- 1027 பரதர்க்குச் சேதிசொல்லி அநுமார்வந்தவுடனே
பலவிதமாய்ப் புகழ்ந்துராமர் விருந்துமுண்டார்.

ஸ்ரீராமர் அயோதிக்கு வருதல்.

- 1028 அதிர்வெடிகளும்போட அபிராமரும் வாரார்
அந்தணர்கள் நின்று வேதகோஷம்முழங்க
- 1029 தேவதந்துமிமுழங்கக் கட்டியம்போட
தேவிரல்லாம் ஜயவிஜீபவா என்றுதுதிக்க
- 1030 தாசரதி தான்வரவே பரதருங்கண்டு
தாயைக்கண்ட கன்றதுபோல் தாளிற்பணிந்தார்

- 1031 பரதசத்துருக்கனரை பரிவாக அணைத்து
அபிராமரும் பல ஆசிகள்கொன்னார்
- 1032 தம்பிமார்கள் கிட்டின்று சாமரம்போட
தாசரதி ராகவரும் வீதியில்வந்தார்
- 1033 சிம்மம்போல் இராகவரும் வீற்றுமிருக்க
சீதையும் மின்னல்கொடிபோல் கூடஇருந்தாள்
- 1034 மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்கவேராமர்
மாதா கௌஸலையின் மனையிலவந்தார்
- 1035 மைதலியும் ராகவரும் இளையகோவும்
மாதாக்கள் மூவர்களின் அடிபணிந்தாள்
- 1036 அன்னையைப் பணிந்தவுடன் அபிராமரை
அன்புடையகௌஸலையும் மடியிலணைத்தாள்
- 1037 மைதலி சிலம்புகொஞ்ச வந்துபணிய
மனமகிழ்ந்து கௌஸலையும் தழுவியணைத்தாள்
- 1038 அன்புடைய கௌஸலையும் ஜானகிதன்னை
அணைத்து மடியில்வைத்து ஆறுதல் கொன்னாள்
- 1038 அன்புடைய தங்கையரும் தாவிமார்களும்
அபிராமர் ஜானகியைப் பணிந்து மகிழ்ந்தாள்
- 1040 அபிராமர் ஜானகியின் சடைகள் பிரித்து
அப்யங்க ஸ்நானங்கள் பண்ணியே வைத்தாள்
- 1041 (அம்மன்) தங்கவொளி மேனி தன்னில் பட்டுமுடித்தி
ஆபரணங்களும் பூட்டினாள் அதிசோபிதமாக
- 1042 முத்துமலை ரத்தினமலை கண்டத்தில்மின்ன
முழுமதிபோல் முகத்தில் மூக்குத்தியின்ன
- 1243 அதிசந்தரமான ஜானகியப்போ
அபிராமர் தன்னுடனே சபையில்வந்தாள்.

ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேக வைபவம்.

- 1044 பூர்வா பூர்வமாகவாழ்ந்த மாளிகைதன்னை
பொன்னாள் அலங்கரித்து மாலையுங்கட்டி
- 1045 ஸ்ரீராமருட அபிஷேக மண்டபந்தன்னை
சிங்காரமாகச் சோடித்தார் ஸ்ரீபரதரும்

- 1046 அழகான நவரத்தினமணிக ளிழைத்தமாலே
அன்புடன் காணிக்கைவைத்தான் இந்திரனப்போ
- 1047 சகலரிஷிகளுடன் தேவருஞ்சூழ
அழகாஸனமிருந்தார் அபிராமரும்
- 1048 நாலுசமுத்திரம்போய் தீர்த்தங்கொணர்ந்து
நவரத்தினக்குடங்களில் அநுமார் வைத்தார்
- 1049 வசிஷ்டமுனிவர்கையால் அபிஷேகஞ்செய்து
மைதலிக்கும் ராமருக்கும் 'பட்டமுங்கட்டி
- 1050 நீலமேகமேனியராம் ரகுராமர்க்குப்பட்டம்
நிரந்தரமென்று சொல்லிச் சபையோர் வாழ்த்தினார்
- 1051 மங்கள வாத்தியங் கடல்போல்முழங்க
மந்திரமுனி வசிஷ்டரும் ஆசிவழங்க
- 1052 அந்தரத்துத் தேவர்களும் புஷ்பஞ்சொரிய
அன்னையினடிபணிந்தார் அபிராமரும்
- 1053 தசரதர் காணவில்லையே இந்தக்காஷியைஎன்று
தாயார்கௌசலையும் கண்கலங்கினார்
- 1054 ஆசிகள் மிகவுஞ்சொல்லி அன்னையுமப்போ
அபிராமரையணைத்து ஆனந்தங்கொண்டாள்
- 1055 அபிராமருட அபிஷேகம் ஆனவுடனே
அனைவருக்கும் நல்ல போஜனமிட்டாள்
- 1056 அனைவருக்கும் தாம்பூலங்கள் தானுங்கொடுத்து
அவரவர்க்குத்தக்க வெகுமானங்கள் செய்தார்
- 1057 அங்கதன் சுக்ரீவன் ஜாம்பவானுக்கும்
ஆடையுடன் ஆபரணம் நிரம்பக்கொடுத்தார்
- 1058 அன்புடைய ஹநுமாரைக் கிட்ட அழைத்து
அடையாளமாய் முத்துமாலே சீதைகொடுத்தாள்
- 1059 தென்னிலங்கை விபீஷணரைக் கிட்டஅழைத்து
ஸ்ரீரங்க நாதர்தன்னை ராமர் கொடுத்தார்
- 1060 சந்தோஷமாய் எல்லோரையும் அனுப்பிவைத்து
தாசரதி தர்மத்துடன் ராஜ்ஜியமாண்டார்
- 1061 ஸ்ரீராமர் நால்வருக்கும் ஜெயமங்களம்
ஜனகர் குமாரிகட்கும் சுபமங்களம்

- 1062 அபிராமர் நால்வருக்கும் ஜெயமங்களம்
அன்னைமார் மூவருக்கும் சுபமங்களம்
- 1063 அஞ்சனை குமாரருக்கு ஜெயமங்களம்
அயோத்திரகர் வாசிகட்கும் சுபமங்களம்
- 1064 இன்பமாகப் பாடுவோர்க்கு ஜெயமங்களம்
இராமமூர்த்தி பக்தாருக்குச் சுபமங்களம்

—
மங்களம்.

மங்களம் ஜயமங்களம் சீதாராமர்க்கு
மங்களம் சுபமங்களம்

- 1 தீனரக்ஷகராமர் தென்சமுத்திரம் வந்து
சேர்ந்துவானருடன் சேதுவிலினை கட்டி
ஞானவிபீஷணர்க்கு லங்காசாம்பிராஜ்யம் தந்து
ராவணாதியர்களை வதைத்த ஸ்ரீராமா (மங்களம்)
- 2 சீதையைச் சிறை நீக்கி செந்தணல் குளிப்பித்து
தேவர்கள் தன்னுடனே தசரதரையுங் கண்டு
மாதவர்புகழவே மணிபுஷ்பகத்தி லேறி
ஜானகியுடன் வந்த தசரத ராமா (மங்களம்)
- 3 மாருதிசகாயத்தால் மணிபரதரைக் காத்து
மாமுனியாசிரமம் சென்றுவிருந்து முண்டு
ஆறுதலடையவே அயோத்யாபுரியி லுள்ளோர்
அன்னையரைப்பணிந்த அபிஷேக ராமா (மங்களம்)
- 4 தம்பிமார் மகிழ்ந்திட சபையோர் சந்தோஷிக்க
இன்பமாகப் பதினெட்டி வாத்திய முழங்க
அன்புள்ள வசிஷ்டரும் அழகுபொன்முடி சூட்ட
பண்புடன் வீற்றிருந்த பட்டாபி ராமா (மங்களம்)
- 5 மங்கை சீதையுடனே மணியாசனத் திருந்து
இங்கிதமா யெல்லாவர்க்கும் விடை யளித்து
சங்கையிலல்லாமல் தம்பிமார் களுடனே கூடி
கண்களிக்கவேவாழ்ந்த கௌஸல்ய ராமா (மங்களம்)

சீதா லக்ஷ்மண பரதசத்ருக்கள் ஹனுமத்ஸமேத

ஸ்ரீ ராமசந்திர பரப்பிரும்மணோநம :

ஓம் தத்ஸத்.

THE REVELATIONS OF THE RAMAYANA OR RAMA'S LIFE UNVEILED.

ஞானராமாயணக் கப்பல்.

மோக்ஷமென்னும் அயோத்தி தன்னில்	வாழும்
பிரமமென்னும் தசரதர்க்கு	—
ஞானசக்தி இச்சாசக்தி	கிரியா
சக்தியென்ற மனைவியராம்	...
ஞானசக்தி கேளஸலைக்கு	ஆத்மா
ராமரேன்னும் சுதன் பிறந்தார்	—
(அவ்) யக்தமென்னும் பாலியத்தால்	ஆத்மா
ராமரவர் தன்னேமறந்தார்	...

முழுது.

அக்கியான மயமான
தேகேந்திரியா திகளுக்குக்
சிரவணமயமென்னும்வ
மனனமென்னும்விஸ்வா
வைராக்கியமென்னும்லக்ஷ
பஞ்சபாதகமென்னும்

ஆத்மராமபிரான்

விஞ்ஞான மென்கிற
ஆவரணமென்கின்ற
அடியோடு மழிந்துபோ
இச்சையென்னும் மார்ச
என்னெதிரில் வந்தால்சா
விபசாரமென்கிற
ஆசாரமென்கிற
ஏகாந்தமென்கிற
சாந்தமயமென்கிற
பொருமையென்கிற

ஆனந்தமென்கிற

மதமென்கிற பரசு
என்றும் மதமெழா

ஜீவன் தானாகி
கோனாகி
சிஷ்டரையடைந்து
மித்ரரைத்தொடர்ந்து
மணருடன் நடந்து
பர்வதங்கடந்து
என்னும்பரமேட்டி

பாணத்தைத்தீட்டி
தாடகையைமாட்டி
க அவனைமாட்டி
னுக்குப்பயங்காட்டி
வாயென்று ஒட்டி
பாறையைமிதித்து
அகலிகையைத்துதித்து
மிதுலையைச்சேர்ந்து
ஜனகரைச்சார்ந்து
கார்முகமொடித்து
ஜானகி கைப்பிடித்து
ராமனையெதிர்த்து
மல் கர்வமழித்து

மோக்ஷபதமென்னும் அ
ஜீவன் தானல்ல
பிரமமென்னும் தச
கூடஸ்தமென்னும் அபி
கிரியை என்கின்ற கை
சலனமென்கின்ற

பிரமமென்கின்ற

மோக்ஷமென்கின்ற

வைராக்கியமென்கின்ற
ஆனந்தமென்கின்ற
சித்தமென்னும்சரயு
புத்தியென்கின்ற கு
விசேஷபமென்னும் வ
தபமென்னும் சித்திர
அகங்காரமென்னும் வி
மனமென்னும் காகா
சங்கல்பமென்கின்ற
நிருவிகல்பமென்னும்
வீரமென்னும் அகஸ்திய
தீரமென்னும் அஸ்தி
காமமென்னும் சூர்ப்ப
ஆகாமைய கரதூஷ
இச்சையென்னும் அரக்கன்
ஆனந்தமெனும் சீதை
இராஜதமென்கின்ற
ஆனந்தமென்கின்ற
இன்பமென்கின்ற வை
துன்பமென்கின்ற இ
அசுபவாசனையென்னும்
எண்ணமெனும் அசோக

ஆத்மாவென்னும் பூநீ

இச்சையென்னும் மா
நிராசை யென்கின்ற
என்றைக்குந் தன்முன் வ

யோத்தியில்புகுந்து
என்பதைநினைந்து
ரதனுடன்கூட
ஷேகத்தைநாட
கேசியினுடைய
ஏவல்வந்தடைய

தசரதஜோப்பிரிந்து

அயோத்தியைத்துறந்து

லக்ஷுமணனுடனே
வைதேகியுடனே
நதிதன்னைத்தாவி
கன்றன்னைமேவி
னத்தினிற்சென்று
கூடத்திலின்று
ராதனைக்கொன்று
சுரனையும்வென்று
கண்ணைக்கெடுத்து
கண்ணைக்கொடுத்து
முனிதன்னைக்கண்டு
ரம் பெற்றுக்கொண்டு
நகையைத் தண்டித்து
ஹ்ணைக்கண்டித்து
மாரீசனாலே

யைப்பிரிந்ததாலே

இராவணனடித்து
சீதையையெடுத்து
தேகியையுருக்குங்
லங்கையிலிருக்கும்
ராக்ஷசர்மொய்க்க
வனத்தினில்வைக்க

ராமனும்கடிகே

ரிசனை முடுகி
பூமியிற் சாய்த்து
ராமலே மூய்த்து

